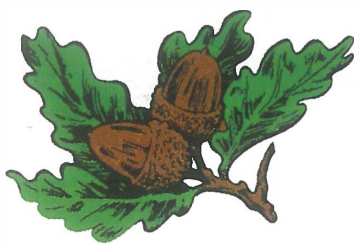
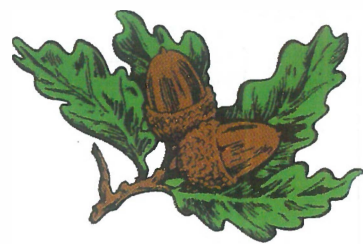

ΕΙΔΙΚΟ ΠΑΝΗΓΥΡΙΚΟ ΤΕΥΧΟΣ

Όλοι και όλα για την όμορφη Καΐτσα

ΚΑΪΤΣΑ

ΠΕΡΙΟΔΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ ΤΩΝ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΚΑΪΤΣΙΩΤΩΝ

ΓΡΑΦΕΙΑ: Πατησίων 4 Τ.Κ. 10677 ΙΟΥΛΙΟΣ-ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ-ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ '96 Έτος Ε' -Αρ. Φύλλου 20 Ετήσια συνδρομή 500 δρχ.

Η ΚΑΪΤΣΑ ΑΠΕΚΤΗΣΕ ΤΗΝ ΤΑΥΤΟΤΗΤΑ ΤΗΣ

ΤΟ ΝΕΟ ΚΑΜΠΑΝΑΡΙΟ ΣΗΜΕΙΟ ΑΝΑΦΟΡΑΣ

ΕΓΙΝΑΝ ΤΑ ΕΓΚΑΙΝΙΑ ΑΠΟ ΤΟΝ ΔΩΡΗΤΗ ΓΙΑΝΝΗ Γ. ΔΡΑΓΟΥΝΗ

ΤΟ ΚΑΜΠΑΝΑΡΙΟ ΜΝΗΜΕΙΟ ΤΟΥ ΧΩΡΙΟΥ ΜΑΣ

Είναι γνωστό ότι η στήλη αυτή, που γράφεται κάθε φορά από το Δ.Σ. του Συλλόγου, αναφέρεται στα σημαντικότερα γεγονότα του περασμένου τριμήνου. Και στο φύλλο αυτό δεν μπορεί, παρά ν' αναφερθεί σ' αυτά. Την παράσταση έκλεψε αυτή τη φορά το καινούριο καμπαναριό για το οποίο γίνεται πολύς λόγος σε όλες στήλες της εφημερίδας μας. Όμως εμείς σαν Δ.Σ. πρέπει να το ξεχωρίσουμε από τα γεγονότα, καθώς αυτό δεν είναι απλά ένα γεγονός. Είναι ένα ΜΝΗΜΕΙΟ ΤΟΥ ΧΩΡΙΟΥ ΜΑΣ. Έτσι το βλέπουμε εμείς σαν Δ.Σ. του Συλλόγου και η ιδιαίτερη αξία του έχει σημασία και θα παίξει σημαντικό ρόλο στην εξέλιξη της ζωής στο χωριό μας. Ήδη από τις πρώτες ημέρες ο κόσμος που το βλέπει μένει έκθαμβος μπροστά στην επιβλητικότητα του. Τα βλέμματα όλων καθλώνονται στη θέα του και όλοι ομολογούν ότι δεν ξαναείδαν ένα τέτοιο έργο, καθώς δεν υπάρχει άλλο που να μπορεί να συγκριθεί. Η φήμη του άρχισε σιγά-σιγά να εξαπλώνεται και πολλοί σπεύδουν να το θαυμάσουν από κοντά. Έγινε πλέον ο πόλος έλξης πολλών ανθρώπων, οι οποίοι απ' όλα τα μέρη θα επισκέπτονται το χωριό μας για να προσκυνήσουν στον Άγιο Νικόλαο και να θαυμάσουν το καμπαναριό του. Θ' αποτελέσει δηλαδή στο μέλλον ένα ΜΝΗΜΕΙΟ για το χωριό μας, το οποίο θ' ακτινοβολεί σ' όλη την Ελλάδα και θα φωτίζει το δρόμο των επισκεπτών του χωριού μας. Έτσι λοιπόν το χωριό μας απέκτησε το ΜΝΗΜΕΙΟ του. Ένα ΜΝΗΜΕΙΟ, που θα σηματοδοτεί στο μέλλον την ιστορία του χωριού μας. Ένα ΜΝΗΜΕΙΟ, έργο τέχνης και εξαιρετικού κάλλους, που θ' αναγγέλει στους αιώνες την ιστορική δόξα του χωριού μας.

Με εκτίμηση το Δ.Σ.

ΠΡΟΣΚΛΗΣΗ

Σύμφωνα με τα άρθρα 13 και 14 του Καταστατικού λειτουργίας του Συλλόγου των Απανταχού Καϊτσωτών Μακρυρράχης Φθ/δας, συγκαλείται τακτική Γενική Συνέλευση των μελών του Συλλόγου μας στις 6.10.1996 ημέρα Κυριακή και ώρα 9.30 π.μ. στα γραφεία του Συλλόγου, οδός Πατησίων 4, όροφος 1ος. **Θέματα της ημερήσιας διάταξης είναι:**

1. Απολογισμός πεπραγμένων του απερχόμενου Διοικ. Συμβουλίου. Ανάγνωση έκθεσης Επιτροπής Ελέγχου Ταμείου και Περιουσιακών Στοιχείων. Έγκριση πεπραγμένων και απαλλαγή του απερχόμενου Δ.Σ.

2. Θέματα που θα προταθούν και θα εγκριθούν από τη Γ.Σ. να συζητηθούν.

3. Αρχαιρεσίες για την ανάδειξη του νέου Διοικητικού Συμβουλίου του Συλλόγου και της Ε.Ε.Τ.Π.Σ.

Σε περίπτωση που δεν υπάρχει απαρτία των μελών του Συλλόγου, η Τακτική Γενική Συνέλευση θα επαναληφθεί την 13η Οκτωβρίου 1996 ημέρα Κυριακή και ώρα 9.30 π.μ. στα γραφεία του Συλλόγου χωρίς άλλη πρόσκληση. Παρακαλούνται τα μέλη του Συλλόγου μας να τιμήσουν με την παρουσία τους την Τακτική Γενική Συνέλευση, όπου θα έχουν τη δυνατότητα να κρίνουν το απερχόμενο Δ.Σ., να κάνουν διάφορες προτάσεις προς τη Γενική Συνέλευση, η οποία θ' αποφασίσει σχετικά και να συμβάλλουν στην ανανέωση του Δ.Σ.

Ο Πρόεδρος του Δ.Σ.
Δημήτρης Παπαδοκοτσώλης

ΜΕΓΑΛΟΠΡΕΠΟ ΤΟ ΚΑΜΠΑΝΑΡΙΟ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΣΚΙΖΕΙ ΜΕ ΤΟ ΥΨΟΣ ΤΟΥ ΤΟΝ ΟΥΡΑΝΟ ΤΗΣ ΚΑΪΤΣΑΣ

Εμπνευστής, σχεδιαστής και δωρητής στην ιδιαίτερη πατρίδα του, είναι ο συμπατριώτης μας Γιάννης Γ. Δραγούνης και κατασκευαστής ο Θόδωρος Κατσιμπρας. Έχει ύψος 23 μέτρα, κατασκευάστηκε από άριστα υλικά, είναι κατασκευή μονομπλόκ από εμφανές μεπτόν. Εσωτερικά με σκάλες φτάνει κανείς μέχρι την ταράτσα του τρούλου. Τα χρώματα είναι ειδικά τσιμεντοχρώματα ακριλικά. Οι χρωματισμοί έγιναν από τον Γιώργο Κρέτσα και οι σιδηροκατασκευές από τον Βαγγέλη Λαϊνά. Οι καμπάνες και το ρολόι είναι έργο του Γιώργου Τσιτούρα (σε άλλη στήλη αναφερόμαστε λεπτομερώς). Οι καμπάνες είναι τρεις και χτυπούν μελωδικά. Η ανέγερση του καμπαναριού κράτησε 2 χρόνια, υπολογίζοντας και τις σχετικές διακοπές λόγω καιρικών συνθηκών.

Ο ΓΙΑΝΝΗΣ ΔΡΑΓΟΥΝΗΣ απευθύνεται στους συμπατριώτες του

Πριν από πέντε νομίζω χρόνια εγκαινιάζαμε εκείνη τη μικρή βρυσούλα στην Αγία Παρασκευή. Ήταν μια ταπεινή αλλά καλή αρχή. Ήταν στα πλαίσια των δραστηριοτήτων του Συλλόγου των Απανταχού Καϊτσωτών, του οποίου το έργο με συγκίνησε βαθιά. Και τότε πήρα την απόφαση να κάνω ό,τι περνούσε από το χέρι μου για την αναβάθμιση του χωριού μας. Μέσα από την εφημερίδα μας ανήγγειλα ότι ΥΙΟΘΕΤΩ ΤΟ ΧΩΡΙΟ ΜΑΣ. Δεν ήταν μεγαλοστομία, ήταν κάτι που το πίστευα και δόθηκα ολόψυχα, ανεξάρτητα από το κόστος που θα προέκυπτε. Την μεγαλύτερη απαίτηση την είχα από τον εαυτό μου κι έτσι ήμουν σίγουρος ως προς την πορεία και τους στόχους. Από τη μάνα μου κληρονόμησα το ταλέντο στο σχέδιο κι έτσι αφιέρωσα ατέλειωτες ώρες σε σχέδια, υπολογισμούς και συζητήσεις με τους συνεργάτες μου, αθόρυβα μεν αποτελεσματικά δε. Η συνέχεια είναι γνωστή. Από τη μικρή γάργαρα βρυσούλα ξεπήδησε το ΠΛΥΣΙΛΥΠΟ το δροσερό και φιλικό καταφύγιο κάθε Καϊτσωτή. Επηκολούθησε η καθιέρωση του βραβείου για την ανταμοιβή των κόπων στη μάθηση και την άμιλλα των παιδιών μας. Και, πήρε σάρκα και οστά με τις εθνικές ενδυμασίες το υπέροχο χορευτικό συγκρότημα που τότε, είχε γίνει από τον Σύλλογό μας. Το βραβείο διανύει ήδη, αισίως εφέτος το έκτο έτος. Και φθάνουμε στο καμπαναριό του Αγίου Νικολάου. Μια πραγματική δημιουργία που είχα αναγγείλει σε μια συνέντευξη των συμπατριωτών μας στην Αθήνα πριν τέσσερα χρόνια. Η πρώτη σκέψη ήταν η επέκταση του παλιού. Έπειτα όμως από δοκιμές αυτό αποκλείστηκε. Και τότε πήρα τη μεγάλη απόφαση. Θα γινόταν ένα μεγαλοπρεπές οικοδόμημα, όσο χρόνο και αν χρειαζότανε και οσοδήποτε και αν ήταν η δαπάνη, που από την αρχή προεξοφλείτο ότι θα ήταν πολύ μεγάλη. Για μένα όμως μετρούσε μόνο το αποτέλεσμα. Τα απαιτητικά σχέδια που έκανα ο ίδιος, μέχρι την τελευταία λεπτομέρεια ήθελαν τον ικανό κατασκευαστή, που βρέθηκε στο πρόσωπο του Θόδωρου Κατσιμπρα. Πρόθεσή μου από την αρχή πέραν του Θρησκευτικού συναισθήματος, ήταν να αποτελέσει το καμπαναριό με το ρολόι του ένα λαμπρό διαχρονικό πολιτιστικό μνημείο και σημείο αναφοράς για την Καΐτσα. Το αφιερώνω στη μνήμη των γονέων μου Γεωργίου και Αναστασίας Δραγούνη. Είχα τη χαρά και την τιμή να εγκαινιάσω αυτό το έργο τέχνης όπως το χαρακτήρισαν και ευχαριστώ τους συμπατριώτες που με τίμησαν με την παρουσία τους. Το παραδίδω στο όνομα του προστάτη μας Αγίου Νικολάου για λογαριασμό όλων των συμπατριωτών μας.

ΤΑ ΝΕΑ ΤΟΥ ΧΩΡΙΟΥ ΜΑΣ

Επίσκεψη του Νομάρχη Φθ/δας στο χωριό μας

Ο Νομάρχης Φθ/δας Θύμιος Παπαβασιλείου επισκέφθηκε το χωριό μας στις 5.8.1996 και συνεργάστηκε με το Κοινοτικό Συμβούλιο και με άλλους παράγοντες για τα προβλήματα του χωριού μας.

Τέθηκαν υπόψη του τα διάφορα προβλήματα του χωριού μας, όπως το γνωστό θέμα των λουτρών, ο εξωτερικός δρόμος για τα λουτρά και για την αποθήκη του Συν/σμού, ο εξωτερικός δρόμος Μακρυρράχης - Περιβολίου, το τμήμα του δρόμου από τον επαρχιακό δρόμο Μακρυρράχης - Δομοκού μέχρι το Σιδ. Σταθμό Αγγειών και η αξιοποίηση της Κοινοτικής πωμώνας. Ο κ. Νομάρχης έδειξε κατανόηση σ' όλα τα θέματα. Ιδιαίτερα στο θέμα των λουτρών, τα οποία επισκέφθηκε αυθημερόν, έδωσε λύση για την κατασκευή με τις υπάρχουσες πιστώσεις σύγχρονου υδροθεραπευτήριου, «λουστρέ», όπως το χαρακτήρισε, το οποίο θα καλυφθεί με όλες τις επιπλέον πιστώσεις που θα χρειασθούν.

Το θέμα της αξιοποίησης της Κοινοτικής πωμώνας ενώ είναι απλό, δόθηκαν διαστάσεις δισεκατομμυρίων, όπως και το θέμα του τμήματος του δρόμου για τον Σταθμό Αγγειών, είναι επίσης απλό, όμως κάποιοι το έβαλαν στις Καλές του Τ.Ο.Ε.Β.

Και ενώ ο Νομάρχης ζήτησε να έχει μια άμεση γνώση με επιτόπια αυτοψία, αυτό δεν κατέστη δυνατόν γιατί ο πολύς χρόνος καταναλώθηκε σε μάλλον άσχετες παρεμβάσεις.

Η εφημερίδα μας «Καίτσα» πιστεύει ότι η λύση σ' όλα τα προβλήματα είναι δυνατή, αρκεί να γίνουν οι κατάλληλες ενέργειες από το Κοινοτικό Συμβούλιο, χρειάζεται όμως δραστηριότητα και όχι αδράνεια.

Οι λύσεις που προτείνει η εφημερίδα μας είναι:

Στο θέμα των λουτρών: Άμεση μετάβαση του Κοινοτικού Συμβουλίου στη Νομαρχία για ν' αποφασίσει σχετικά με τις μελέτες του υδροθεραπευτηρίου, όπως ακριβώς πρότεινε ο κ. Νομάρχης.

Στο θέμα της Κοινοτικής πωμώνας: Απόφαση του Κ.Σ. για τη σύναξη ολοκληρωμένης μελέτης με πλήρες δίκτυο άρδευσης με εφικτές διαστάσεις, κι άμεση ενέργεια για την έναρξη των εργασιών με τις πιστώσεις που είχαν εγκριθεί στο παρελθόν και στις οποίες θα προστεθούν και άλλες. Στο θέμα του δρόμου για το Σταθμό: Κοινή αναφορά και κοινές ενέργειες όλων των ενδιαφερομένων κοινοτήτων Μακρυρράχης, Κτιμένης, Περιβολίου, Ομβριακής, Παναγιάς, Άνω Αγώριανης με κινητήρια δύναμη τη δική μας Κοινότητα.

Τα άλλα θέματα είναι δυνατόν κι αυτά, όπως και άλλα, να επιλυθούν αρκεί κάποτε η Κοινότητά μας να τα ζητήσει με χαρτιά και όχι με λόγια. Τα χαρτιά μένουν, τα λόγια ξεχνιούνται.

Θέλουμε να πιστεύουμε ότι όλα αινα-σικά θα τακτοποιηθούν. Αρκεί να το θέλουμε και να ενεργούμε προς την κατεύθυνση αυτή.

Λειτουργία των Λουτρών: Ελλείψεις και προβλήματα:

Για μια ακόμη χρονιά τα ιαματικά λουτρά Καίτσα - Δρανίστας λειτουργήσαν και πρόσφεραν βελτιωμένες υπηρεσίες σε σύγκριση με το παρελθόν. Η μεταφορά άφθονου πόσιμου νερού και η φροντίδα των υπευθύνων για την καθαριότητα των χώρων δημιούργησαν φέτος άλλη αίσθηση. Όμως δεν έλειψαν και τα προβλήματα. Δεν υπάρχουν ψυγεία σ' όλα τα ξενοδοχεία, δεν υπάρχουν κρεβάτια και στρώματα, δεν υπάρχουν ατομικές τουαλέτες και ντουζ.

Γ' αυτό χρειάζεται καλή συμπεριφορά και κατανόηση από τους υπεύθυνους και το προσωπικό, στις απαιτήσεις των πελατών. Απαντήσεις στους πελάτες του τύπου: «αν σας αρέσει» και παρεμβάσεις του προσωπικού σε θέματα έξω από τα καθήκοντά τους, είναι ανεπίτρεπτες και βλάπτουν τα συμφέροντα της επιχείρησης και των Κοινοτήτων.

Συνεπώς είναι ανάγκη να υπάρχει καλή συμπεριφορά, παροχή βελτιωμένων υπηρεσιών και καλή διαφήμιση, αν θέλουμε να πετύχουμε αύξηση του αριθμού των πελατών στον αθέμιτο ανταγωνισμό με τους ιδιώτες της περιοχής.

Βουλευτικές εκλογές

Όπως σ' όλη την επικράτεια, έτσι και στο χωριό μας θα διεξαχθούν στις 22 Σεπτεμβρίου 1996 βουλευτικές εκλογές για την ανάδειξη της νέας κυβέρνησης της χώρας.

Οι συγχωριανοί μας, όπως κάθε φορά σε τέτοιες περιπτώσεις, έτσι και τώρα θα σταθούν στο ύψος των περιστάσεων, θα ψηφίσουν τους υποψηφίους της προτιμήσεώς των και όλοι μαζί όπως και πριν, έτσι και μετά θα συνεχίσουν με αγάπη να ζούν και να συνεργάζονται για το καλό του χωριού μας.

ΝΙΚΟΣ ΙΩΑΝ. ΚΑΡΑΪΣΚΟΣ ΥΠΟΨΗΦΙΟΣ ΒΟΥΛΕΥΤΗΣ

Πληροφορηθήκαμε ότι ο συγχωριανός μας ΝΙΚΟΣ ΙΩΑΝ. ΚΑΡΑΪΣΚΟΣ, Γεωπόνος - Γεωτεχνικός Επιθεωρητής ΑΤΕ είναι υποψήφιος Βουλευτής της ΝΕΑΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ στο Νομό Φθιώτιδας στις εθνικές εκλογές στις 22.9.1996.

ΧΑΡΙΛΑΟΣ ΑΘΑΝ. ΠΑΤΡΙΔΑΣ ΥΠΟΨΗΦΙΟΣ ΒΟΥΛΕΥΤΗΣ

Επίσης πληροφορηθήκαμε και την υποψηφιότητα του συγχωριανού μας Χαρίλαου Αθ. Πατρίδα Θεολόγου - Φιλόλογου, Γυμνασάρχη στο Ωραιόκαστρο Θεσ/νίκης με το Δ.Η.Κ.Ι. στη Β' περιφέρεια Θεσ/νίκης στις Εθνικές εκλογές της 22.9.1996.

Με την υποψηφιότητά τους τιμούν όχι μόνο τον εαυτό τους, αλλά και τη γενέτειρά τους, την αγαπημένη μας Καίτσα. Τους ευχόμαστε ΚΑΛΗ ΕΠΙΤΥΧΙΑ.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ ΝΟΜΟΣ ΦΘΙΩΤΙΔΑΣ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑ ΜΑΚΡΥΡΡΑΧΗΣ

Απόσπασμα από το πρακτικό αριθμ. 8/1996 της συνεδρίασης του κοινοτικού συμβουλίου Μακρυρράχης

Σήμερα την 21 του μηνός Αυγούστου του έτους 1996 ημέρα Τετάρτη και ώρα 9.30 μ.μ. το κοινοτικό συμβούλιο Μακρυρράχης συνήλθε σε δημόσια τακτική συνεδρίαση στο κοινοτικό κατάστημα ύστερα από την αριθμ. 377/16.8.1996 έγγραφη πρόσκληση του Προέδρου της Κοινότητας που επιδόθηκε σε καθένα κοινοτικό σύμβουλο χωριστά σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 94 του ΔΚΚ (Π.Δ. 410/1995) και τοιχοκολλήθηκε στον ειδικό χώρο ανακοινώσεων της Κοινότητας με αποδεικτικό για συζήτηση και λήψη αποφάσεων στα παρακάτω θέματα της ημερήσιας διάταξης:

Θέμα 1ο: Έκφραση ευχαριστιών στο Γιάννη Δραγούνη.

Πριν από την έναρξη της συνεδρίασης αυτής ο Πρόεδρος διαπίστωσε ότι σε σύνολο 7 κοινοτικών συμβούλων ήταν:

Παρόντες

1. Παπακωνσταντίνου Γεώργιος, Πρόεδρος
2. Βασικώστας Κων/νος, Μέλος
3. Θανασιάς Νικόλαος, Μέλος
4. Χριστίτσας Βασίλειος, Μέλος
5. Παπαδοκοτσώλης Δημήτριος, Μέλος

Απόντες

1. Μπούρας Απόστολος
2. Μόσχος Γεώργιος

Στη συνεδρίαση παρευρέθηκε και ο Οικονόμος Γρηγόριος, Γραμματέας της Κοινότητας για την τήρηση των πρακτικών.

Αφού διαπιστώθηκε ότι υπάρχει η νόμιμη απαρτία ο Πρόεδρος κήρυξε την έναρξη της συνεδρίασης και εισηγήθηκε όπως παρακάτω τα θέματα της ημερήσιας διάταξης:

Θέμα 1: Αριθμός απόφασης: 49/1996

Για το παραπάνω θέμα της ημερήσιας διάταξης ο Πρόεδρος είπε τα εξής:

Ο συγχωριανός μας Γιάννης Δραγούνης τα τελευταία χρόνια βοήθησε το χωριό μας αναλαμβάνοντας τη δαπάνη εκτέλεσης πολλών έργων τα οποία ήταν αναγκαία για τη βελτίωση των συνθηκών ζωής των κατοίκων της Κοινότητας, αλλά και της περιοχής γενικότερα, μερικά από τα οποία είναι:

1. Το παυσίλυπο και ο δρόμος Αγίας Παρασκευής.
2. Το χορευτικό συγκρότημα του χωριού μας.
3. Η καθιέρωση Δραγούνειου Βραβείου και
4. Το καμπαριό του χωριού μας με το πλέον σύγχρονο ρολόι, το οποίο με το μέγεθός του και την κατασκευή του (τέλειος φωτισμός) γίνεται ορατό και ξεχωρίζει από πολλή μεγάλη απόσταση. Τα παραπάνω έργα, καθώς και η συμβολή του σε πολλά άλλα, συνέβαλαν τόσο στην υποδομή όσο και στην περαιτέρω εξέλιξη και εκσυγχρονισμό της Κοινότητάς μας.

Για την εκτέλεση και αποπεράτωση όλων αυτών των σημαντικών έργων απαιτήθηκαν μεγάλα χρηματικά ποσά τα οποία διατέθηκαν από τον Γιάννη Δραγούνη. Κατόπιν αυτών κάλεσε το κοινοτικό συμβούλιο να αποφασίσει σχετικά. Το κοινοτικό συμβούλιο μετά από διαλογική συζήτηση και έχοντας υπόψη του την εισήγηση του Προέδρου, τα ανωτέρω έργα και ενέργειες του Γιάννη Δραγούνη, ομόφωνα αποφασίζει:

1. Εκφράζει τις ευχαριστίες του προς τον Γιάννη Δραγούνη για το έμπρακτο ενδιαφέρον του για την Κοινότητά μας και για τα απασχολούντα προβλήματα των κατοίκων αυτής.
2. Ανακηρύσσει ευεργέτη της Κοινότητας τον Γιάννη Δραγούνη.
3. Εξουσιοδοτεί τον Πρόεδρο της Κοινότητας για δημοσίευση της παρούσας απόφασης με δαπάνη της Κοινότητας στον Τύπο του νομού μας όπως και την εφημερίδα της Κοινότητάς μας, όπως και κοινοποίηση αυτής στον ενδιαφερόμενο.

Τέλος η Κοινότητά μας ευελπιστεί και σε περαιτέρω βοήθεια αυτού στην Κοινότητά μας.

Μη υπάρχοντος άλλου θέματος στην ημερήσια διάταξη λύεται η συνεδρίαση. Αφού συντάχθηκε το παρόν πρακτικό οι αναγνώστης υπογράφεται όπως παρακάτω:

Ο Πρόεδρος
Παπακωνσταντίνου Γεώργιος
Ο Γραμματέας
Οικονόμου Γρηγόριος
Τα μέλη:
Βασικώστας Κ.,Θανασιάς Νικ.,Β. Χριστίτσας
Δ. Παπαδοκοτσώλης

Γιατί η αμαξοστοιχία... δεν παίρνει επιβάτες;

Είναι απορίας άξιο το γεγονός ότι η αμαξοστοιχία ενώ σταθμεύει στο σταθμό των Αγγειών για τρία λεπτά, δεν παραλαμβάνει επι-

βάτες από το Σταθμό Αγγειών ούτε από άλλους σταθμούς, κυρίως από την Αθήνα για να κατέβουν στο σταθμό Αγγειών. Η εφημερίδα μας επισημαίνει την ανάγκη για να επιλυθεί το θέμα της επιβίβασης και αποβίβασης επιβατών από την εν λόγω αμαξοστοιχία και πιστεύει ότι η αρμόδια υπηρεσία εκμεταλλεύσεως του Ο.Σ.Ε. θα δώσει τη σχετική εντολή εξυπηρετώντας όχι μόνο τα συμφέροντα των πάρα πολλών επιβατών, αλλά και τα δικά της από την άποψη των εισιτηρίων.

Έργα του Αναγκαστικού Συν/σμού

Είναι γνωστό ότι στο χωριό μας υπάρχει ο Αναγκ. Συν/σμός Κοινής Χορτονομής και δάσους Μακρυρράχης, ο οποίος ενοικιάζει τη βοσκή σε ετεροδημότες κτηνοτρόφους. Τα έσοδα από την ενοικίαση της βοσκής, διατίθενται κάθε χρόνο σε έργα κοινής ωφέλειας στο χωριό μας και συμπαρίστανται στο έργο της κοινότητάς μας.

Κατά το 1996 υπήρξαν εμπόδια στην ενοικίαση της βοσκής, γι' αυτό τα έσοδα είναι μειωμένα.

Γι' αυτό ο πρόεδρος του Συν/σμου Βασίλης Χριστίτσας εκφράζει το παράπονό του και τη δυσαρέσκειά του έναντι εκείνων που παρεμποδίζουν το έργο του Συν/σμου. Τα έσοδά του έτους 1995 διατέθηκαν σχεδόν όλα για έργα στο χωριό μας. Αυτά είναι τα παρακάτω:

22 Ιανουαρίου 1995: Επισκευή του δικτύου διοχέτευσης του νερού εντός του χωριού στη θέση Γεωργίου Γιαννακάκη.

13 Απριλίου 1995: Αγορά δυο (2) σχαρών και τοποθέτηση στη θέση Αμπράζη.

28 Αυγούστου 1995: Κατασκευή υδρομάστευσης και κατασκευή δικτύου 300 μέτρων με σωλήνα ΡΕ 32mm για την υδρομάστευση στην τοποθεσία «Φούσκα Άμπλα».

20 Ιουνίου 1996: Συντήρηση ποτίστρας και υδρομάστευσης στις θέσεις «Παλιά βρύση» και «Κοβάτση».

ΤΕΧΝΙΚΕΣ ΠΡΟΔΙΑΓΡΑΦΕΣ ΑΦΟΙ ΤΣΙΤΟΥΡΑ ΟΕ

Καμπάνες εκκλησιών - αυτοματισμοί για καμπάνες - ρολόγια κωδωνοστασίων.

Το ρολόι που τοποθετήθηκε στην Καίτσα Δομοκού με διάμετρο 2 μέτρα η κάθε πλευρά, είναι συνδεδεμένο με ένα από τα καλύτερα μηχανήματα τελευταίας τεχνολογίας στην Ευρώπη για την καθοδήγηση λειτουργίας ρολογιών, έτσι ώστε να το καθιστούν το πιο σύγχρονο ρολόι που υπάρχει στο Νομό Φθιώτιδας. Οι δυνατότητες αυτού του μηχανήματος είναι οι ακόλουθες:

Ο χρήστης το χειρίζεται εύκολα μέσω φωτιζόμενης οθόνης και με τη βοήθεια ενός κατανοητού μενού οδηγιών. Μπορεί να κάνει απευθείας εγγραφή μελωδιών και να ρυθμίσει το χτύπο του ρολογιού σύμφωνα με τις επιθυμίες του, δηλ. να προγραμματίσει να εκτελείται η αναγγελία της ώρας που θέλει, στην καμπάνα καθώς και για το διάστημα που επιθυμεί. Παράδειγμα να αναγγέλει την ώρα από τις 6.30 π.μ. έως τις 14.00 μ.μ. και να κάνει παύση από τις 14.00 μ.μ. έως τις 17.00 μ.μ. (ώρες κοινής ησυχίας).

Γίνεται αυτόματη αλλαγή ώρας από χειμερινή σε θερινή και το αντίστροφο, ακόμα και μετά από διακοπή ρεύματος και σε διάστημα 30 ημερών ακόμα, η ώρα μπορεί να επανέλθει στη σωστή.

Το ρολόι ραδιοσυγχρονίζεται, δηλ. συνδεδεμένο με κεραία λαμβάνει σήμα τις νυχτερινές ώρες μέσω δορυφόρου Γερμανίας και επιβεβαιώνει τη σωστή ώρα.

Στις 6.8.1996 κατά τη διενέργεια εκσκαφής για την κατασκευή βόθρου από την Αντιγόνη χήρα Ιωάννου Τσιάνγκα βρέθηκε ο παραπάνω τάφος, σε βάθος 2 μ. μέσα στον οποίο υπήρχαν δύο σκελετοί. Η εκσκαφή έγινε παρουσία υπαλλήλων της Αρχαιολογικής Υπηρεσίας, οι οποίοι ερεύνησαν τον τάφο και αποφάνθηκαν ότι πρόκειται για τάφο παλαιάς εποχής. Η εφημερίδα μας δε γνωρίζει περισσότερα στοιχεία, όμως, όπως είναι σε όλους γνωστό, στη θέση αυτή περίπου πίσω από την εκκλησία του Αγίου Νικολάου υπήρχε παλαιό Νεκροταφείο. Ίσως τώρα μάθουμε από την Αρχαιολογική Υπηρεσία το χρόνο που λειτουργήσε αυτό.

ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΑΝΑΜΕΤΑΔΟΤΩΝ

Οι πρωταγωνιστές της εγκατάστασης των αναμεταδοτών σε ώρα εργασίας. Επάνω: ο Ανδρέας Κωστούκης, ειδικός τεχνικός, από το Περιβόλι. Χωρίς αυτόν δεν γινόταν τίποτε. Κάτω: Ο Ηλίας Παπαδοκοτσώλης. Έχει μεγάλο μερίδιο κόπου και εργασίας στα ηλεκτρολογικά. Ο Ντίνος Γκλάβας, ο υδραυλικός από το Δομοκό, που κατέβαλε μεγάλη προσπάθεια για να φτάσει ο ιστός στη θέση που τον βλέπουμε. Ο Ανδρέας Τάτοης βοήθησε και αυτός σε πολλές εργασίες. Ο Πρόεδρος του Συλλόγου μας Τάκης Παπαδοκοτσώλης που έφερε σε πέρας μια δύσκολη αποστολή, και ο εκσκαφέας με τον Γιώργο Γκέκα που δούλεψε με φιλότιμο σε διάφορες εργασίες και στο τέλος βοήθησε να σηκωθεί ο ιστός και να τοποθετηθεί στη θέση του. Στο βάθος η πωμώνα, του Βασίλη Τσιάγκα που εξυπηρέτησε και την εγκατάσταση και παραχώρησε και το ρεύμα. Και βέβαια αυτοί που δεν φαίνονται και οι οποίοι έχουν το μεγαλύτερο μερίδιο στην εγκατάσταση των αναμεταδοτών είναι οι χρηματοδότες του έργου. Ο Στέλιος Χατζηαργύρης, ο Γιώργος Δραγούνης, ο Βασίλης Κουτρούμπας και ο Θανάσης Δραγούνης. Τα 2.000.000 της όλης χρηματοδότησης δεν έφθασαν και χρειάστηκε να συνεισφέρει και ο Σύλλογός μας το ποσό των 350.000 δρχ. Η εφημερίδα μας εκφράζει στους συγχωριανούς μας χρηματοδότες, και σ' όλους όσους συνετέλεσαν στην κατασκευή του έργου θερμά συγχαρητήρια και πιστεύει ότι η όλη προσπάθεια αποτελεί φωτεινό παράδειγμα και χρήζει σεβασμού από τους κατοίκους του χωριού μας. Συντονίστε τις τηλεοράσεις σας με τον Αντένα στο 48 και το Στάρ στο 23 και θα τα βλέπετε πεντακάθαρα.

Μια μεγάλη προσφορά

Ο συγχωριανός μας Θανάσης Μαλάμος παραχώρησε το κτήμα του στην Αγία Παρασκευή για να γίνουν έργα του Συλλόγου (πάρκινγκ - γήπεδα βόλεις - μπάσκετ). Η προσφορά του, που είναι συνέχεια της προσφοράς του διπλανού κτήματος από τους Αφούς Κώστα και Σωτήρη Καρατσαλή, έχει μεγάλη αξία για την περαιτέρω αξιοποίηση της περιοχής. Η εφημερίδα μας «Καϊτσα» εκφράζει τη χαρά της και τα συγχαρητήριά της στον άξιο συγχωριανό μας Θανάση Μαλάμο και στους άξιους συγχωριανούς μας Κώστα και Σωτήρη Καρατσαλή που διαμένουν στην Αμερική, για την προσφορά τους και πιστεύει ότι τέτοιες ενέργειες τιμούν τους ίδιους και το χωριό μας.

Φωτογραφία με τους Καϊτσιώτες του Σικάγου. Ο πρόεδρος του Συλλόγου μας ανάμεσα στους αδελφούς Κώστα και Σωτήρη Καρατσαλή, οι οποίοι παραχώρησαν το κτήμα τους στην Αγία Παρασκευή για έργα αθλοπαιδιών και αναψυχής

ΚΛΗΡΩΣΗ ΛΑΧΕΙΟΥ ΦΟΡΟΥ

Αργά τ ο βράδυ της Κυριακής έγινε η κληρωση των δώρων της λαχειοφόρου αγοράς και κληρώθηκαν οι παρακάτω αριθμοί:
11 60, 1128, 1321, 1134, 1031, 1235, 1025, 1176, 1144, 1326, 1186, 1279, 1312, 1156, 1343, 1482, 1073, 1262, 1257.
Υπάρχουν υπόλοιπα δώρων.

Ο ΓΙΑΝΝΗΣ ΔΡΑΓΟΥΝΗΣ ΑΝΑΚΗΡΥΣΣΕΤΑΙ ΕΥΕΡΓΕΤΗΣ

Το Δ.Σ. του Συλλόγου των Απανταχού Καϊτσιωτών σε έκτακτη συνεδρίαση που έγινε στη Μακρυρράχη στις 11.8.1996, αποφάσισε ομόφωνα να τιμήσει τον Γιάννη Γ. Δραγούνη για τις πλείστες όσες υπηρεσίες του και ευεργεσίες του για το Συλλογό μας και το χωριό μας, ανακηρύσσοντας αυτόν ΕΥΕΡΓΕΤΗ ΤΟΥ ΧΩΡΙΟΥ ΜΑΣ. Το Δ.Σ. του Συλλόγου εξουσιοδότησε τον Πρόεδρο του Συλλόγου ν' ανακοινώσει την απόφασή του στο Γιάννη Δραγούνη στη βραδινή ομιλία του. Πράγματι κατά τη βραδινή εκδήλωση της Κυριακής ο πρόεδρος του Συλλόγου ανακοίνωσε την απόφαση του Δ.Σ. του Συλλόγου στο Γιάννη Δραγούνη απευθυνόμενος προς όλους τους συγχωριανούς μας, οι οποίοι με παρατεταμένα χειροκροτήματα αποδέχθηκαν με ενθουσιασμό την ανακήρυξη του ΓΙΑΝΝΗ ΔΡΑΓΟΥΝΗ ως ευεργέτη του χωριού μας. Επίσης ο Πρόεδρος του Συλλόγου απηύθυνε την ίδια πρόταση και προς το Κοινοτικό Συμβούλιο για να πάρει την απόφασή του. Πράγματι το Κ.Σ. συνήλθε στις 21.8.1996 και με την αριθμ. 49/1996, απόφασή του ομόφωνα ανακήρυξε τον Γιάννη Δραγούνη ΕΥΕΡΓΕΤΗ ΤΗΣ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑΣ. Επίσης το Δ.Σ. εξουσιοδότησε τον πρόεδρο για τη δημοσίευση της απόφασής του στον Τύπο του Νομού ΦΘ/δος (δύο εφημερίδες) με δαπάνη της Κοινότητας και στην εφημερίδα «Καϊτσα» του χωριού μας. Επίσης να κοινοποιήσει την απόφαση στον ΕΥΕΡΓΕΤΗ ΓΙΑΝΝΗ Γ. ΔΡΑΓΟΥΝΗ. Η εφημερίδα μας εκφράζει τα συγχαρητήριά της στον ΕΥΕΡΓΕΤΗ ΤΟΥ ΧΩΡΙΟΥ ΜΑΣ ΓΙΑΝΝΗ ΔΡΑΓΟΥΝΗ και εύχεται σ' αυτόν και στην οικογένειά του υγεία και μακροήμερευση για το καλό του ιδίου και του χωριού μας.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΩ ΤΟΥΣ ΣΥΜΠΑΤΡΙΩΤΕΣ ΜΟΥ

Για τη συμπαράσταση, την εκτίμηση και την αγάπη τους με την ευκαιρία των εγκαινίων του καμπαναριού, αλλά και πάντα. Ευχαριστώ τον πρόεδρο της Κοινότητας Γιώργο Παπακωνσταντίνου και τον πρόεδρο του Συλλόγου Τάκη Παπαδοκοτσώλη ως και τα μέλη των Συμβουλίων τους, που αμφοτέρα με ανακήρυσαν ευεργέτη του χωριού μας. Είναι μεγάλος τίτλος τιμής για μένα, όπως και εκείνος του επιτίμου προέδρου του συλλογου που μου έχουν απονείμει. Ελπίζω να φανώ αντάξιος της μεγάλης αυτής τιμής. Να ευχαριστήσω ακόμα τους προέδρους και τον αγαπητό παπα-Δημήτρη για τους επαινετικούς λόγους που απηύθυναν σε μένα.

Με αγάπη και ευγνωμοσύνη
ΓΙΑΝΝΗΣ Γ. ΔΡΑΓΟΥΝΗΣ

Διενέργεια Αιμοληψίας

Η αιμοληψία, η οποία είχε προγραμματισθεί από το Σύλλογό μας να γίνει την Κυριακή 11.8.1996, δεν κατέστη δυνατό να πραγματοποιηθεί την ημέρα αυτή, λόγω αδυναμίας του αρμοδίου τμήματος Αιμοληψίας του Γενικού Νοσοκομείου Λαμίας να στείλει συνεργείο Αιμοληψίας, ισχυριζόμενο έλλειψη προσωπικού, λόγω των θερινών διακοπών. Ο πρόεδρος του Συλλόγου μας αντέδρασε έντονα, ενημερώνοντας σχετικά τους αρμόδιους ότι τυχόν αλλαγή της ημερομηνίας θα σήμαινε και την απώλεια φιαλών αίματος. Πράγματι, παρά τις αντιδράσεις του Συλλόγου μας αλλά και του προέδρου της Κοινότητας η αιμοληψία έγινε την Τρίτη 13.8.96 και συγκέντρωσε 25 φιάλες αίματος. Είχαμε δηλαδή τουλάχιστον 25 φιάλες αίματος λιγότερες από την προηγούμενη χρονιά, από τις αναμενόμενες για φέτος. Φαίνεται ότι οι αρμόδιοι δεν συγκινούνται από κάτι τέτοια κι ως ψάχνουμε στην Ελλάδα με το κερί να βρούμε μια φιάλη αίματος. Κι ακόμη αυτοί οι νέοι συγχωριανοί μας, αυτοί οι 16 βραβευθέντες και τόσοι άλλοι τα προηγούμενα χρόνια, αυτοί δεν συγκινούνται καθόλου από τις ανάγκες της κοινωνίας; Κανένας δεν είχε την ευαισθησία να δώσει μια φιάλη αίματος. Πάντως εμείς το επισημαίνουμε και είμαστε υποχρεωμένοι να συστήσουμε την προσοχή όλων στο θέμα της αιμοληψίας καθώς και το χρονικό διάστημα από 1.1.96 έως 11.8.96 είχαν δοθεί 39 φιάλες σε συγχωριανούς μας. Αυτό δεν καλύπτεται με το αίμα που μαζέψαμε στις 13.8.1996. Γι' αυτό αν συνεχισθεί θα βρεθούμε στην ανάγκη ν' αλλάξουμε τον τρόπο διάθεσης αίματος και θα χορηγούμε σύμφωνα με το Νόμο, μόνο στους αιμοδότες και στους έχοντες πρώτο βαθμό συγγένειας μ' αυτούς. Ελπίζουμε να μη βρεθούμε στη θέση αυτή.

Προς την Εφημερίδα του Συλλόγου «Καϊτσα»

Έχω την τιμή να σας πληροφορήσω και να σας γνωρίσω ορισμένα πράγματα που εξελίσσονται στο χωριό μας. Επειδή στις μέρες μας τον λόγο έχουν η οικολογία και το περιβάλλον, που είναι αλληλεγγυα, επισύρω την προσοχή των εκπροσώπων του χωριού μας και όλων των συγχωριανών μας για την πανίδα του χωριού και τη χλωρίδα του δάσους. Κάποτε νέα παιδιά του χωριού οπλισμένοι με μια σφενδόνα κυνηγούσαμε τα πουλιά, όχι για να τα θαυμάσουμε και να τα καμαρώσουμε, ούτε να τα ταΐσουμε τον χειμώνα, όταν πεινούσαν και πλησίαζαν την πόρτα του σπιτιού μας για λίγα ψίχουλα. Σκοπός μας ήταν να τα βάλουμε στο στόχαστρο της σφενδόνας μόνο και μόνο για να τα γετούμε στο τηγάνι. Ήταν τα μαύρα χρόνια του 1950-55, άλλοι καιροί, άλλη νοοτροπία και άλλες κοινωνικοοικονομικές καταστάσεις. Δεν είχαμε τη στοιχειώδη ορμήνεια και παιδεία όσο θα 'πρεπε από γονείς και δασκάλους. Εδώ και καιρό παρακολουθώ τα πουλιά που βρήκαν καταφύγιο στο χωριό μας. Αυτά είναι οι λεγόμενες «δεκαοχτούρες», οι οποίες χρειάζονται τη στοργή, την αγάπη και την προστασία όλων μας και γι' αυτό συνιστώ στους εκπροσώπους του χωριού μας να πάρουν μέτρα προστασίας για τους φτερωτούς μας φίλους. Επίσης είναι ανάγκη να προστατευθεί η μικροφύση επάνω από τη «Μάνα Βρύση», καθώς και στη θέση «Κέδρος», κάτω από τον καταρράκτη, όπου φύονται πάρα πολλά είδη φυτών, που αποτελούν πραγματικό κάλλος της φύσης. Είναι καιρός επίσης να σταματήσει το «καραβρονταρείκο», που σε κάθε γιορτή, αρραβώνα, γάμο, βάπτισα αρχίζει ο πολεμος και όχι μόνο δεν θα μείνει ούτε σπουργίτι στο χωριό μας, αλλά θα θρηνήσουμε και θύματα. Επίσης ποιος δεν θυμάται την Καστανιά της «Παλιάς Βρύσης», ένα μνημείο κάλλους της φύσης, που καποιοι ασυνειδήτος συγχωριανός μας το έκοψε για να το κάψει, καθώς και μερικά έλατα που φυτρώνουν στο δάσος και έχουν ανάγκη προστασίας. Πιστεύω να μη βρεθεί στο μέλλον άλλο καταραμένο χέρι να βλάψει ανεπανόρθωτα τη φύση. Ας σταθούμε αντάξιοι για τον πολιτισμό που θα διακρίνει και να φυλάξουμε τη φύση σαν κόρη οφθαλμού για να τα βρουν και να είναι περήφανα και τα παιδιά μας. Δεχθείτε τους φιλικούς μου χαιρετισμούς.

Πατρίδας Γιώργος
Καϊτσα

«Περιπατούν εν πανουργία»

Όταν από τους ανθρώπους λείπει η αμεροληψία και η αντικειμενική κρίση, τότε στη θέση τους υπάρχει η προκατάληψη, η μονομέρεια, η ιδιοτέλεια και η εμπάθεια. Από τη στιγμή που η προκατάληψη κυριαρχήσει μέσα στην ψυχή του ανθρώπου, είναι αδύνατο αυτός να βλέπει ψυχραιμία και αντικειμενικά και τα πιο οφθαλμοφανή γεγονότα. Το πρόβλημα της αμεροληψίας και της αντικειμενικότητας είναι πολύ σοβαρό και ο κάθε άνθρωπος ως ελεύθερη και υπεύθυνη προσωπικότητα απαιτεί από τους συνανθρώπους του τον στοιχειώδη σεβασμό των δικαιωμάτων του που απορρέουν από την υποχρέωση των άλλων να παρουσιάζουν τα γεγονότα που τον αφορούν με ακρίβεια και αντικειμενικότητα. Σεβασμός της αντικειμενικότητας σημαίνει σεβασμό της προσωπικότητας του άλλου και γι' αυτό δημιουργεί αυξημένο αίσημα ευθύνης. Γι' αυτό πρέπει πάντοτε να παρουσιάζονται τα πράγματα όπως είναι, έστω και αν είναι αντίθετα από τις επιθυμίες μας και τα συμφέροντά μας. Βέβαια, αυτό χρειάζεται αρετή και τόλμη. Προϋποθέτει καλλιέργεια πνευματική, ανώτερο ήθος, αγάπη στην αλήθεια. Όταν όμως από κάποιους, ίσως ελάχιστους ανθρώπους, λείπουν τα παραπάνω στοιχεία, τότε αυτοί «περιπατούν εν πανουργία» και γίνονται επικίνδυνοι για τους συνανθρώπους τους και γενικότερα για την κοινωνία. Εμείς, το Δ.Σ. του Συλλόγου, απαιτούμε να μας κρίνουν με τα παραπάνω στοιχεία. Κάθε άλλη κρίση δεν αποτελεί παρά τη συνηθισμένη λασπολογία, που επιβεβαιώνει τον τίτλο του σημειώματός μας.

ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ

- 851 Σωτήρης Αθ. Δελής 5.000 δρχ.
- 852 Γεωργ. Κων. Πατρίδας 5 000 δρχ.
- 853 Θωμάς Χατζάρα 1 000 δρχ
- 854 Δημ. Κ. Καρανούτσος 2 000 δρχ.
- 855 Πέτρος Κατσαρής 1 000 δρχ
- 856 Ιωάννης Κατσίκης 5.000 δρχ
- 857 Δημήτρης Τζιουβάρας 5.000 δρχ.
- 858 Γεωργία Παν. Ψαλλίδα 2 000 δρχ
- 859 Παύλος Δελής 1.000 δρχ.
- 860 Ιωαν. Χρ. Χριστίτσας 10.000 δρχ.
- 861 Αθηνά Βλαχάκη 48.000 δρχ.
- 862 Βούλα Ελευθερίου - Ασημακοπούλου 12.000 δρχ
- 863 Λαμπρινή Ελευθερίου - Διαμαντάκου 12.000 δρχ.
- 864 Μαρία Μαντά - Χατζοπούλου 10.000 δρχ.
- 865 Ελένη Ελευθερίου - Κουρή 48 000 δρχ

- 866 Αλίκη Ελευθερίου - Μπούρα 48 000.
- 867 Βασίλ. Τσιγκόπουλος 2.000 δρχ
- 868 Γεωργ. Κ. Κουτρούμπας 5.000 δρχ
- 869 Ηρακλής Δραγούνης 1.000 δρχ.
- 870 Ευαγγ. Χατζόπουλος 2.000 δρχ.
- 871 Γεώργιος Κ. Καρανούτσος 5.000 δρχ.
- 872 Βασίλ. Φεράτης 2.000 δρχ.
- 873 Θεοδώρα Φερατή 3.000 δρχ.
- 874 Γεωργία Βασ. Φεράτη 1.000 δρχ.
- 875 Θώμη Βασ. Φερατή 1.000 δρχ.
- 876 Ηλίας Βασ. Σαμαράς 1.000 δρχ.
- 877 Βασίλ. Χριστίτσας 5.000 δρχ.
- 878 Παναγιώτης Βασικώστας 1.000 δρχ.
- 879 Κων/νος Κρητικός 1.000 δρχ.
- 880 Δημήτριος Θανασιάς 1.000 δρχ
- 881 Κων/νος Καραϊσκος 1.000 δρχ.
- 882 Ευτυχία Αντωνούλα 1.000 δρχ.
- 883 Κατερίνα συζ. Λεων. Παπαδοκοτσώλη 10 000 δρχ

- 884 Νικήτας Αντωνούλας 1.000 δρχ.
 - 885 Σωτήρης Βλαχάκης 10.000 δρχ.
 - 886 Βαία Κουτρούμπα - Νταλαμπίρα 2.000
 - 887 Ελένη Κουτρούμπα - Ζαβλαγκα 3.000 δρχ.
 - 888 Κατίνα Κουτρούμπα - Φαρμακιώτη 2.000 δρχ.
 - 889 Ευαγγ. Κ. Μόσχος 1.000 δρχ.
 - 890 Εμμανουήλ Μονιάκης 1.000 δρχ.
 - 891 Γεώργιος Θανασιάς 2.000 δρχ.
 - 892 Κων/νος Σπυρυνιάς 1.000 δρχ.
 - 893 Γεωργία Παπαθανασίου 2.000 δρχ.
 - 894 Κων/νος Μπάκας 5.000 δρχ.
 - 895 Ιωάννης Χρ. Καλτσάς 5.000 δρχ.
 - 896 Σεραφείμ Σπυρυνιάς 1 000 δρχ.
 - 897 Δημ. Βασ. Σαμαράς 1.000 δρχ.
 - 898 Γεωργία Ζάχου 1.000 δρχ.
 - 899 Λάμπρος Τριανταφύλλου 5.000 δρχ.
- Συνεχίζεται στο επόμενο.

ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΕΣ ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ

ΤΟ ΔΡΑΓΟΥΝΕΙΟ ΒΡΑΒΕΙΟ

Κάθε χρόνο ο Γιάννης Δραγούνης που ανακηρύχθηκε φέτος ευεργέτης του χωριού μας, παραδίδει στους δικαιούχους το Δραγούνειο Βραβείο, το οποίο συνοδεύεται από επιταγή 50.000 δρχ. για σπουδές εισάγονται σε Α.Ε.Ι. και Τ.Ε.Ι. και 100.000 δρχ. σε έναν πτυχιούχο των Α.Ε.Ι. που συγκεντρώνει το μεγαλύτερο βαθμό στο πτυχίο του από όλους τους πτυχιούχους του έτους. Στη φωτογραφία ο Γιάννης Δραγούνης παραδίδει το Βραβείο στη Στέλλα Φωτοπούλου του Βασιλ. Κατά τις φετινές πολιτιστικές εκδηλώσεις δόθηκαν συνολικά ένδεκα (11) βραβεία σε ισάριθμους νέους και νέες που μπόρεσαν να εισαχθούν στα Α.Ε.Ι. και Τ.Ε.Ι. και σε πέντε (5) πτυχιούχους των Α.Ε.Ι. εκ των οποίων τα τέσσερα (4) δίδονται από το Σύλλογό μας ως ΕΛΕΥΘΕΡΙΟ ΒΡΑΒΕΙΟ και συνοδεύονται με το ποσό των 50.000 δρχ.

Δεν πρόκειται να σχολιάσουμε την επιτυχία των Πολιτιστικών Εκδηλώσεων που έγιναν φέτος στο χωριό μας και οι οποίες ήταν αφιερωμένες στους νέους. Η επιτυχία είναι σχεδόν δεδομένη, καθόσον όλοι οι συγχωριανοί μας τις περιμένουν κάθε χρόνο σαν μια ευκαιρία για να επισκεφτούν το χωριό μας και να χαρούν τις πολιτιστικές εκδηλώσεις του Συλλόγου μας. Συνεπώς η επιτυχία των εκδηλώσεων κάθε χρόνο γίνεται και πιο μεγάλη, αφού συμμετέχουν σ' αυτές όλο και περισσότεροι συγχωριανοί μας με τους φίλους τους, καθώς και άλλοι κάτοικοι των γύρω χωριών. Η επιτυχία των φετινών εκδηλώσεων ξεπέρασε κάθε προηγούμενο, είπε ο πρόεδρος του Συλλόγου μας την Κυριακή το βράδυ στη σύντομη ομιλία του. Αρχισαν την Πέμπτη 8.8.96 με την καθαριότητα στο χωριό. Οι δύο συγχωριανοί μας ο Χριστόφορος Κουτριμπάνος και ο Σταύρος Παρούσης που ανέλαβαν όλες τις βοηθητικές εργασίες έδειξαν μεγάλο ενδιαφέρον και με πολύ ζήλο βοήθησαν το Σύλλογό μας. Γι' αυτό και τους ευχαριστούμε ιδιαίτερα. Επίσης την ίδια μέρα οι αθλητές δρομείς Καϊταιώτες και Περιβολιώτες έδειξαν το ενδιαφέρον τους με τη συμμετοχή τους στον αγώνα δρόμου από το Περιβόλι στην Καΐτσα.

Τα παιδιά που συμμετείχαν στον αγώνα δρόμου ήταν:

1) Βαγγέλης Αποστολόπουλος, 2) Δημήτρης Σαραγούλας, 3) Αναστάσιος Θανασιάς, 4) Φώτης Δελής, 5) Απόστολος Χριστίτσας, 6) Γιώργος Σπανόπουλος, 7) Ηλίας Λιανοπίτης, 8) Βασίλ. Βαρδώνιας, 9) Νίκος Κούτρας, 10) Κώστας Ντούβρας, 11) Αγάπη Μανούκα, 12) Μαρία Σβούκα, 13) Βάσω Σβούκα, 14) Γιάννης Σωτηρόπουλος, 15) Γιώργος Γκοντίνος, 16) Ηλίας Ζαχαζίκης. Πρώτος τερμάτισε ο Βαγγέλης Αποστολόπουλος, δεύτερος ο Γιώργος Γκοντίνος, τρίτος ο Γιώργος Σπανόπουλος, και ακολούθησαν άλλοι δρομείς. Συνόδευσαν τους δρομείς ο γιατρός Αναστάσιος Λουκάς, ο πρόεδρος του Συλλόγου μας, ο γυμναστής Κώστας Κατσαρής και πολλοί άλλοι με αυτ/τα και με ποδήλατα. Η όλη προσπάθεια δημιούργησε αίσθηση για την επιτυχία της. Η εφημερίδα μας συγχαίρει όλα τα παιδιά και ευχαριστεί το γιατρό Αναστ. Λουκά για τη βοήθειά του και τον γυμναστή Κ. Κατσαρή για τις τεχνικές οδηγίες που έδωσε στους δρομείς.

Επίσης την ίδια μέρα έγινε και ο ποδοσφαιρικός αγώνας νέων μικτής Καΐτσας και Περιβολίου με την Ομβριακή, ο οποίος παρουσίασε ιδιαίτερο ενδιαφέρον και τον παρακολούθησαν πολλοί συγχωριανοί μας καθώς και πολλοί Περιβολιώτες. Ο αγώνας που διεξήχθη στο γήπεδο του χωριού μας έληξε με σκορ 7 - 3 υπέρ της μικτής Καΐτσας - Περιβολίου.

Με τη μικτή Καΐτσα - Περιβολίου έπαιξαν οι:

1) Απόστ. Παπαδοκοτσώλης, 2) Γιώργος Αμβράζης, 3) Νίκος Δελής, 4) Παύλος Τάτσης, 5) Κώστας Καλυβιώτης, 6) Αθαν. Βασ. Τσιάγκας, 7) Αθαν. Στ. Τσιάγκας, 8) Βασίλ. Αργύρης, 9) Γιώργος Πατριδάρ, 10) Γιάννης Τσιάγκας.

Και με την Ομβριακή οι: 1) Παναγιώτης Κατσαρός, 2) Ηλίας Κοντογιώργος, 3) Γεωργ. Μακρυγιάννης, 4) Αθαν. Καλές, 5) Αναστ. Λύτρας, 6) Στέλιος Ρίζος, 7) Δημ. Γκαρίλας, 8) Δημ. Στεργιόπουλος, 9) Δημ. Καϊνάρης, 10) Γεώργ. Αλεξανδρής, 11) Μιλτιάδης Μασιάλας, 12) Αντων. Παπάρας.

Διατητής του αγώνα ο γυμναστής Κώστας Κατσαρής, από το Περιβόλι, που ήταν αμερόληπτος και αντικειμενικός.

Από το Δ.Σ. του συλλόγου μας εκφράζονται προς όλα τα παιδιά και τον διατητή θερμά συγχαρητήρια. Του χρόνου, με το καλό, θα γίνει η ρεβάνς.

Η βραδιά της Πέμπτης συνεχίστηκε στη Πλατεία των εκδηλώσεων με τη λαϊκή ορχήστρα «Τα παιδιά του Δομοκού» με τον Δημήτρη Κεφαλά στο μπουζούκι, τον Βασίλη Βασιλακάκο στην κιθάρα, τον Θόδωρο Ράμμο στα ντραμς, τον Γιώργο Βασιλακάκο στο βιολί και τους Στέλιο Καφαραντζή και Πολύβιο Κασιδόπουλο στο τραγούδι.

«Τα παιδιά του Δομοκού» είναι μια θαυμάσια ορχήστρα που δεν πρέπει να λείπει από καμιά εκδήλωση. Όλα τα παιδιά είναι αξιόλογοι καλλιτέχνες της λαϊκής μουσικής με άριστη συμπεριφορά και ομορφιά, και χάρισαν κέφι και ζωντάνια στην εκδήλωση του χωριού μας.

Η εφημερίδα μας συγχαίρει «Τα παιδιά του Δομοκού» και πιστεύει ότι αποτελούν μια δύναμη της λαϊκής μουσικής στην περιοχή μας με θαυμάσιο μέλλον. Την Παρασκευή 19.8.96 δεν έγινε η έκθεση φωτογραφίας που είχε προγραμματισθεί, αφενός λόγω καιρικών συνθηκών και αφετέρου λόγω απροθυμίας συμμετοχής με παλιές φωτογραφίες των κατοίκων του χωριού μας. Ίσως δεν έγινε κατανοητό από τους συγχωριανούς μας ότι η έκθεση φωτογραφίας αποτελεί την ευκαιρία για να σώσουμε την ιστορία μας.

Επίσης λόγω καιρικών συνθηκών αναβλήθηκε ο αγώνας μπάσκετ Καΐτσας - Περιβολίου, ο οποίος τελικά έγινε τη Δευτέρα 12.8.96 στο γήπεδο Περιβολίου και έληξε με νίκη της Καΐτσας 76 - 43. Στον αγώνα αυτό έπαιξαν οι παρακάτω:

Με το Περιβόλι: Τσιαμασιώτης Ντίνος, Σοφούρης Αναστ., Ζιαγκουβάς Γιώργος, Σωτηρόπουλος Ιω-

Η παραπάνω φωτογραφία δείχνει το ενδιαφέρον των συγχωριανών μας και των φίλων τους στο διαγωνισμό πίτας και ζυμωτού ψωμιού, καθώς και στην παραδοσιακή φασολάδα. Φέτος η εκδήλωση αυτή λόγω καιρικών συνθηκών δεν έγινε στην Αγία Παρασκευή, αλλά στον Άγιο Νικόλαο και στη πλατεία του χωριού μας, ως εναλλακτική λύση, που όμως σημείωσε μεγάλη επιτυχία. Ίσως ο βροχερός καιρός να ευνόησε ιδιαίτερα στην κατανάλωση της φασολάδας, που δεν έφθασε για όλους. Όμως οι πίτες και το ψωμί συναγωνίστηκαν σε ποιότητα και όσοι τις γεύτηκαν δεν θα τις ξεχάσουν για πολλά χρόνια. Οι γυναίκες του διαγωνισμού πίτας και ζυμωτού ψωμιού αποτελούν τον κινητήριο μοχλό των εκδηλώσεων και γι' αυτό πρέπει να αισθάνονται υπερήφανες. Όμως όλοι εμείς οι άλλοι πρέπει να δείχνουμε ιδιαίτερη ευαισθησία προς τις γυναίκες αυτές και ν' ανταποκρινόμαστε απλόχερα. Ο Σύλλογός μας έχοντας επίγνωση των υποχρεώσεών του προς τις πρωταγωνίστριες των εκδηλώσεων γυναίκες του διαγωνισμού πίτας και ζυμωτού ψωμιού, προσπαθεί ν' ανταποκριθεί με μικρά δώρα που όμως φέτος δεν ήταν ανάλογα με την προσφορά των γυναικών. Αυτό οφείλεται στο γεγονός ότι άλλα περιμέναμε και άλλα μας έτυχαν. Και ακόμη ότι δαπανήσαμε για τις εκδηλώσεις, για την Αγία Παρασκευή και για τους αναμεταδότες περίπου 2.600.000 δρχ. και αυτό είχε σαν συνέπεια να μην υπάρχουν άλλα χρήματα και «δεν δε χρημάτων και άνευ τούτων ουδέν έσται γενέσθαι των δεόντων». Στο μέλλον όμως ελπίζουμε για κάτι καλύτερο. Γι' αυτό ας μη μας παρεξηγούν. Εξάλλου όλοι για το χωριό μας δουλεύουμε.

ΔΡΑΓΟΥΝΕΙΟ ΚΑΙ ΕΛΕΥΘΕΡΙΟ ΒΡΑΒΕΙΟ

Δεκαέξι (16) συνολικά ήταν οι δικαιούχοι του Δραγούνειου και Ελευθερίου Βραβείου, οι οποίοι φαίνονται στη φωτογραφία με τον Πρόεδρο του Συλλόγου μας που αναγγέλει τα ονόματά τους και τις επιτυχίες τους. Η εφημερίδα μας εκφράζει τα συγχαρητήριά της σ' όλα τα παιδιά και περιμένει και τη δική τους ευαισθητοποίηση στα θέματα του χωριού μας.

ΤΟ «ΔΟΚΙΜΙ» ΚΑΙ ΟΙ ΝΙΚΗΤΕΣ.

Αριστερά ο Μανώλης Μεταξάκης από το Ηράκλειο Κρήτης, ετών 31 και δεξιά ο Βασίλης Αγγέλης του Απ. από τη Κτιμένη, ετών 28, σήκωσαν για πρώτη φορά το «δοκίμι» στους αγώνες άρσεως βαρών των εκδηλώσεων στο χωριό μας στις 10.8.1996.

άννης, Γκερπενής Βασίλ., Λιανοπίτης Ηλίας, Ντούβρας Κων/νος, Καλοπίτας, Λιανοπίτης Δημήτρης, Κουτσολέλος Κων/νος.

Με την Καΐτσα: Αποστολόπουλος Βαγγέλης, Καμπούρης Δημήτρης, Τσιάγκας Αθ. του Βασ., Τσιάγκας Αθαν. του Στελ., Λιανοπίτης Ηλίας του Αποστ., Αργύρης Βασίλης, Καναπίτσας Γιάννης, Καλυβιώτης Κώστας.

Ακόμη κατά τη διάρκεια των εκδηλώσεων διεξήχθησαν και αγώνες σκάκι, στους οποίους έλαβαν μέρος πολλοί νέοι από το χωριό μας και από το Περιβόλι. Έγιναν αγώνες μεταξύ νέων της Καΐτσας και επικράτησαν στα τελικά ο Παύλος Τάτσης και ο Βαγγέλης Αποστολόπουλος. Επίσης έγιναν αγώνες και μεταξύ νέων του Περιβολίου και επικράτησαν στα τελικά ο Γιάννης Καρκάνης και ο Βαγγέλης Παπακόστας. Πάντως τελικοί νικητές είναι ο Παύλος Τάτσης και ο Γιάννης Καρκάνης. Οι αγώνες σκάκι έγιναν μετ' εμποδίων, γιατί δεν υπήρχε η κατάλληλη υποδομή. Ελπίζουμε του χρόνου να ομαλοποιηθούν τα πράγματα, αφού οι παίκτες θα έχουν στη διάθεσή τους καινούριες σκακιέρες, όπως μας υποσχέθηκε ο Δημήτρης Στάικος.

Το βράδυ της Παρασκευής ο Καραγκιοζοπαίκτης Θανάσης Σπιυρόπουλος είχε το λόγο και σκόρπισε το γέλιο στην πλατεία των εκδηλώσεων, που ήταν γεμάτη από μικρά παιδιά αλλά και μεγάλους.

Το Σάββατο 10.8.96 ημερήσιος βροχερό. Τα σύννεφα σκέπαζαν τον ουρανό, χωρίς σκοπό να τον εγκαταλείψουν. Η βροχή που έπεφτε το πρωί δεν άφηνε περιθώρια για την εκδρομή στην Αγία Παρασκευή. Γι' αυτό ο πρόεδρος του Συλλόγου μας και τα μέλη του Δ.Σ. αποφάσισαν ν' αλλάξουν το σκηνικό, και να το μεταφέρουν στον Άγιο Νικόλαο αντί της Αγίας Παρασκευής και στην Πλατεία αντί στο «Παυσίλυπο». Όλα έγιναν γρήγορα και με τάξη. Ο κόσμος βοήθησε και όλα έγιναν χωρίς κανένα πρόβλημα. Ακόμη και η βροχή σταμάτησε για να μας διευκολύνει.

Η λειτουργία έγινε στον Άγιο Νικόλαο που γέμισε ασφυκτικά. Οι γυναίκες, του διαγωνισμού πίτας και ζυμωτού ψωμιού έφεραν στο χώρο των εκδηλώσεων τις πίτες και το ζυμωτό ψωμί. Συνολικά 51 γυναίκες έφτιαξαν πίτες και ζυμωτό ψωμί, και για την ακρίβεια έκαναν 47 πίτες και 10 ζυμωτό ψωμί. Τιμώντας τον κόπο και την προσπάθεια των γυναικών, που αποτελούν τη βάση των εκδηλώσεων, παραθέτουμε παρακάτω τα ονόματά τους:

1) Καρανούτσου Νίκη, 2) Γκαμίτσιου Κασσιανή, 3) Φούρλα Αφροδίτη, 4) Αποστολοπούλου Θωμά, 5) Παπαδοκοτσώλη Ευαγγελία, 6) Αποστολοπούλου Παρασκευή, 7) Μόσχου Ευσταθία, 8) Σπουρνιά Ανθή, 9) Ακριδα Σωτηρία, 10) Παντίδου Σοφία, 11) Παπαγεωργίου Χριστίνα, 12) Ψαλλίδα Δήμητρα, 13) Σαμαρά Κατίνα, 14) Τριαντοπούλου Ευσταθία, 15) Αργύρη - Κρέτσα Κατερίνα, 16) Σαμαρά Αθανασία, 17) Φεράτη Θεοδώρα, 18) Παπαδοκοτσώλη Κων/να, 19) Μελισσά Θεκλα, 20) Χατζηαργύρη Χαρίκλεια, 21) Καρανούτσου Γεωργία, 22) Τσιάγκα Αντιγόνη, 23) Θανασιά Ευαγγελία, 24) Χριστοπούλου Γεωργία, 25) Πέτρου Αναστασία, 26) Μελισσά Παναγιώτα, 27) Χατζηαργύρη Φωτεινή, 28) Γρηγοροτσώλη Κική, 29) Τσεκούρα Αναστασία, 30) Οικονόμου Ιουλία, 31)

ΩΣΕΙΣ ΚΑΛΟΚΑΙΡΙ '96

Αφιερωμένες στους νέους

Στην ειδική εξέδρα που στήθηκε η τελετή των εγκαινίων έχει αρχίσει. Στη μέση ο Γιάννης Δραγούνης και δίπλα του η γυναίκα του Στέλλα. Άκρη δεξιά η Βαγγελιώ, η γυναίκα του Τάκη Παπαδοκοτσώλη.

Στο τέλος των εγκαινίων όλοι πέρασαν από την εξέδρα και συγχάρηκαν τον Γιάννη Δραγούνη και τη γυναίκα του Στέλλα.

Στο Πausίλυπο, ο Γιάννης Δραγούνης και ο κατασκευαστής Θόδωρος Κασιμπρας.

ΕΓΚΑΙΝΙΑ ΚΑΜΠΑΝΑΡΙΟΥ

Την Κυριακή 11 Αυγούστου 1996 έγιναν αμέσως μετά τη λειτουργία, τα εγκαίνια του καινούριου καμπαναριού. Προς το σκοπό αυτό είχε στηθεί ειδική εξέδρα στην οποία ο παπα-Δημήτρης Χαΐνης διάβασε τον καθιερωμένο αγιασμό των εγκαινίων, παρουσία του Γιάννη Δραγούνη και της συζύγου του Στέλλας, του προέδρου της Κοινότητας, του προέδρου του Συλλόγου μας, μελών των Συμβουλίων της Κοινότητας και του Συλλόγου των Απανταχού Καϊτοιωτών καθώς και μελών του Εκκλησιαστικού Συμβουλίου. Επίσης παρευρίσκονταν οι τεχνίτες κατασκευής του καμπαναριού και πάρα πολλοί συγχωριανοί μας.

Μετά τον Αγιασμό το λόγο πήρε ο πρόεδρος της Κοινότητας Γιώργος Παπακωνσταντίνου ο οποίος είπε:

«Εκ μέρους του Κ.Σ. θα ήθελα να ευχαριστήσω την οικογένεια Γιάννη και Στέλλας Δραγούνη για τη μεγάλη προσφορά με αυτό το έργο στο χωριό μας που θα μείνει για πολλά χρόνια. Επίσης ήθελα να τον ευχαριστήσω και για το σχέδιο του Καμπαναριού εκτός από τα χρήματα που έβαλε. Επίσης να ευχαριστήσω και τους τεχνίτες αφούς Κασιμπρα, τον Γιώργο Κρέτσα και όλους όσους συνετέλεσαν να γίνει αυτό το έργο».

Μετά το λόγο έλαβε ο πρόεδρος του Συλλόγου μας Δημήτρης Παπαδοκοτσώλης, ο οποίος είπε:

«Αισθάνομαι συγκίνηση. Αισθάνομαι ακόμη περηφάνεια σαν Καϊτοιώτης και σαν πρόεδρος του Συλλόγου που παρευρίσκομαι στα εγκαίνια ενός τόσο σημαντικού έργου για το χωριό μας.

Το έργο αυτό είναι ένα κόσμημα που θα σηματοδοτεί στο εξής την εξέλιξη και την ιστορία του χωριού μας. Θέλω να συγχάρω τον Γιάννη Δραγούνη και τη Στέλλα Δραγούνη που με πολύ κόπο και αποφασιστικότητα έφτασαν στο αποτέλεσμα αυτό. Και πιστεύω ότι όλοι οι συγχωριανοί μας θα το τηρούν, θα το τιμούν και θα το προσέχουν σαν κόρη οφθαλμού. Ευχαριστώ και αιθάνομαι και γι' αυτό περήφανος που είναι όλο το χωριό εδώ, είναι όλοι οι συ-

χωριανοί μας εδώ. Και αυτό αποτελεί απόδειξη ότι το καμπαναριό μας ενώνει και ίσως αποτελέσει την αφετηρία για μια περαιτέρω καλύτερη πορεία και συνεργασία μέσα στο χωριό μας.

Ευχαριστώ και εύχομαι στο Γιάννη Δραγούνη συγχαρητήρια για το σχεδιασμό και για την εκτέλεση του όλου έργου».

Μετά τον λόγο πήρε ο παπα-Δημήτρης Χαΐνης που είπε τα εξής: «Όπως είπαν και οι δύο οι πρόεδροι σήμερα βρίσκεται εδώ όλο το χωριό. Θα ήθελα ν' αναφερθώ, και μάλιστα είχα ετοιμάσει και κάποια χαρτιά, αλλά προέκυψαν μερικά ζητήματα που αφορούν όλο το χωριό και έχουν σχέση με το καμπαναριό μας.

Ο κ. Γ. Δραγούνης πολλά χρόνια πριν σκέφτηκε να ενώσει το χωριό μας. Πρώτα σκέφτηκε ότι το χωριό πρέπει να μάθει γράμματα και καθιέρωσε ένα βραβείο για τους αριστεύσαντες και για όσους μπαίνουν στις μεγάλες σχολές. Μετά σκέφτηκε ότι το χωριό μας πρέπει να ψυχαγωγείται και έφτιαξε το Πausίλυπο. Μετά σκέφτηκε ότι το χωριό μας έπρεπε να ξεχωρίζει για κάτι και αποφάσισε να φτιάξει ένα ρολόι στο μικρό καμπαναριό. Όμως το μικρό καμπαναριό δεν χωρούσε το μεγάλο όνειρο του Γιάννη Δραγούνη. Πριν όμως αποφασίσει κάτι άλλο ξεκίνησα να φτιάχνουμε 40άρες κολόνες για να στηρίξουμε το μικρό καμπαναριό. Τότε όμως βρέθηκαν μερικοί να πουν ότι οι κολόνες που φτιάξαμε έκαναν ρωγμές στον τοίχο του καμπαναριού. Δεν θέλω ν' αναφέρω ακριβώς και πιο πολλά. Έτσι λοιπόν την επόμενη χρονιά αφού είδε ότι το ρολόι δεν μπορεί να χωρέσει στο μικρό καμπαναριό αποφάσισε και το ανακοίνωσε στις εκδηλώσεις ότι θα φτιάξει ένα δεύτερο μεγάλο καμπαναριό. Και ορίστε το αποτέλεσμα, ορίστε το θαύμα. Του αξίζουν θερμά συγχαρητήρια και εκ μέρους μου και εκ μέρους του Εκκλησιαστικού Συμβουλίου.

Ζώντας 12 χρόνια εδώ πέρα και έχοντας την πείρα μερικών κατόικων του χωριού, ζώντας μέσα στην αγάπη τους και μέσα στα ελαττώματά τους και τα προτερήματά τους κύριε Γιάννη, απευθύνομαι σε σας ότι ένα ευχαριστώ δεν είναι τίποτα μπροστά σ' αυτά που έχετε κάνει.

Παρόλα αυτά σας λέω και το εξής ότι πολλοί είναι αυτοί που μπροστά σας λένε μεγάλα λόγια και πίσω λένε άλλα και μέχρι προχθές βρέθηκε ένας άνθρωπος που μου είπε: "και τι έκανε;".

Ήταν μεγάλο αυτό που έκανες και θα μείνει όχι για δύο, όχι για δέκα χρόνια, αλλά σ' όλους τους αιώνες. Γι' αυτό κι εγώ σας εύχομαι να έχετε χαρά, υγεία και ευτυχία κι εσείς και η οικογένειά σας».

Τελευταίος ανέλαβε το λόγο ο δωρητής Γιάννης Δραγούνης, ο οποίος αναφέρθηκε σ' όλες τις πτυχές της ιστορίας του Καμπαναριού λέγοντας τα παρακάτω:

«Είμαι πολύ ευτυχής που είμαι ανάμεσά σας. Θα ήθελα πολλές φορές να έχω αυτή την ευτυχία. Αυτό πολύ θα το ήθελα.

Ευχαριστώ καταρχήν όλους όσους προηγουμένως μίλησαν γι' αυτό το έργο και για μένα προσωπικά. Ευχαριστώ τον πρόεδρο της Κοινότητας, τον Πρόεδρο του Συλλόγου Τάκη Παπαδοκοτσώλη και ιδιαίτερα όμως, τον παπα-Δημήτρη που είχε το θάρρος να μιλήσει πάνω σε αλήθειες και δεν θα του πήγαινε διαφορετικά σαν ιερωμένος που είναι.

Δεν θα μιλήσω γενικότερα ούτε για το άτομό μου ούτε για το έργο. Όχι μεγάλα λόγια. Περισσότερο θ' αναφερθώ στα τεχνικά δεδομένα.

Καταρχήν όταν είμασταν μικρά παιδιά, όλα τα μικρά παιδιά της Καΐτσας, δεν υπήρξε Καϊτοιώτισσα μάνα που δεν ανέπεμψε, δέηση στον Άγιο Νικόλαο. Ο Άγιος Νικόλαος ήταν ο Άγιος που ήταν καθημερινά στο προσκέφαλό μας. Την εποχή που είμασταν μικροί, όσοι είναι της γενιάς μου, δεν υπήρχε μέρα που να μην είχαμε πυρετό. Ήταν η ελονοσία, οι γιατροί ήταν εδώ, τα κινίνα στα μαγαζιά και ο Άγιος Νικόλαος πάνω από μας.

Θυμάμαι εγώ ο ίδιος τη μάνα μου. Έτσι κάποια στιγμή το σκέφτηκα. Η εκκλησία του Αγίου Νικολάου από τους σεισμούς είχε υποστεί ρωγμές και ήταν σε κακά χάλια. Έγιναν πολλές κακοτεχνίες. Κτίστηκε το 1905 από το κληροδότημα του Ανδρέα Συγγρού, σε ρυθμό Βασιλικής. Ήταν ένα κόσμημα για την εποχή εκείνη. Κανένα χωριό δεν είχε τέτοια εκκλησία. Σκέφτηκα να φτιάξω ένα ρολόι στο μικρό καμπαναριό. Όμως, τα περισσότερα και πολύ καλύτερα από μένα τα είπε ο παπάς. Τότε ακριβώς σκέφτηκα αυτό το Καμπαναριό για να ξεχωρίζει. Στο μικρό καμπαναριό αφού χάλασε ο τρούλος έγινε μια φοβερή κακοτεχνία. Όταν αρχίσαμε το μεγάλο είπαμε να πέσει από την αρχή το επάνω μέρος του μικρού καμπαναριού και να γίνει από την αρχή ο Τρούλος που είχε πρώτα ή κάτι άλλο. Όμως αυτό το κτίσμα, δεν μπορούσε να κρατήσει αυτό που είχα σχεδιάσει.

Βέβαια είμαι Καϊτοιώτης, βέρος, με όλες τις κακιές και τις καλοσύνες που έχουν όλοι και είμαι σε θέση να γνωρίζω πως σκέφτονται όλοι οι άλλοι. Υπήρξε δυσπιστία. Θα το φτιάξει, δεν θα το φτιάξει. Σας γελάει. Ένα ρητό λέει ότι «ο καθένας εκ των ιδίων κρίνει τα αλλότρια». Πρέπει να ξέρετε πως ό,τι λέω το κάνω αντί πάσης θυσίας. Αρχισε να κτίζεται και ακόμα λέγανε, προχωρούσε και ακόμα λέγανε, έφτασε εκεί που δεν μπορούσε να πάει άλλο και ακόμη λέγανε. Είμαι όμως ικανοποιημένος διότι ο πολύς ο κόσμος το γνώριζε πολύ καλά και απομόνωνε οποιονδήποτε που ψευδόνταν ή κακολογούσε.

Έχω δικαίωμα να μιλήσω έτσι. Δεν θα πάω στα λόγια του παπά. Ο καθένας ας λέει ότι θέλει. Ξοδεύτηκαν δεκάδες εκατομμύρια. Είναι πανάκριβα όλα τα επιμέρους υλικά. Είναι κατασκευασμένο από πάνω μέχρι κάτω με σχέδια δικά μου. Θα φτιάξω αντίγραφα και θα τα δώσω στον Πρόεδρο της Κοινότητας για να τα έχουν στο αρχείο.

Στο σημείο αυτό θέλω να ευχαριστήσω όσους συνεργάστηκαν μαζί μου για να γίνει, αυτό το οικοδόμημα. Αρχίζω απ' το Νίκο Παπαϊωάννου που με ένα συνάδελφό του έκανε τη στατική μελέτη για να αντέχει το βάρος όλου αυτού του οικοδομήματος. Η θεμελίωση έγινε σε βάθος 4άρων μέτρων μέχρι που βρήκε στερεό έδαφος, το "κοζύκι" της Καΐτσας. Επίσης τα πέδιλα έγιναν υπερβολικά μεγαλύτερα, το σίδηρο που χρησιμοποιήθηκε και όλα τα άλλα στοιχεία.

Υπήρξαν και άλλοι συνεργάτες. Είναι ο Παπαδοκοτσώλης ο Ηλίας που έκανε τα ηλεκτρικά με πολύ κέφι και με πολύ κόπο. Είναι ο Κρέτσα ο Γιώργος που το έβαψε και το έκανε τόσο όμορφο, σαν μπροστιονιέρα, σαν κομψό, με άριστα πανάκριβα ακριβικά υλικά. Υπήρξαν κι άλλοι παράγοντες. Ο Γιώργος ο Τσιπούρας, που έβαλε το ρολόι και τις καμπάνες, ο Φιλίππου το σταυρό και πολλοί συμπαραστάτες όπως ο Τάκης Παπαδοκοτσώλης, σαν πρόεδρος του Συλλόγου και άλλα παιδιά, όπως ο Νίκος ο Καρπούζας και πολλοί άλλοι ;που ίσως τους αδικώ που δεν τους αναφέρω.

Αφήνω τελευταίο τον πρώτο απ' όλους, το Θόδωρο Κασιμπρα που είναι εδώ δίπλα μου. Αυτός κι εγώ γνωρίζουμε πώς έγινε το καμπαναριό. Ερχόταν στην Αθήνα και κάναμε πολύωρες συσκέψεις πάνω στα σχέδια. Κάνανε αλλαγές, τις εφάρμοζε στην πράξη και πάλι ξαναρχόταν στην Αθήνα. Αυτό γινόταν επί δύο χρόνια, διότι δύο ακριβώς χρόνια συμπληρώνονται σήμερα από την ημέρα που θεμελιώθηκε. Ήταν ένα μαρτύριο για το Θόδωρο, γιατί εγώ είμαι τελειομανής και ήθελα να γίνει το καλύτερο και συνεχώς άλλαζα σχέδια και δεν μ' ένοιαζε πόσο θα κόστιζε. Ο Θόδωρος ο Κασιμπρας ήταν ο πρωτομάστορας αυτής της δουλειάς. Χωρίς να χρειάζεται συμβουλές, έφτιαξε μόνος του, με τη βοήθεια του αδερφού του και του ανιψιού του, χωρίς να δυσφορήσει ποτέ στις δικές μου οδηγίες για δυο ολόκληρα χρόνια. Ο Θόδωρος ο Κα-

Συνέχεια απο την σελ. 4

Καρανούτσου Μαριγούλα, 32) Μαντά Γιαννούλα, 33) Ξενιώτη Πολυξένη, 34) Μπετχαβά Δήμητρα, 35) Πικριδά Μαρία, 36) Οικονόμου Γεωργία, 37) Τζόγια Παναγιώτα, 38) Χριστίτσα Ελένη, 39) Αμβράζη Ελένη, 40) Λύτρα Βαγγελιώ, 41) Γιαννακάκη Χαρίκλεια, 42) Μπουλούζου Βασιλική, 43) Τσεκούρα Βάσω, 44) Καραΐσκου Φρόσω, 45) Καραμέρη Βασιλική, 46) Καραμέρη Ευαγγελία, 47) Θανασιά Γεωργία, 48) Δελή Γεωργία, 49) Φεράτη Γεωργία, 50) Μόσχου Γραμματώ, 51) Καρανούτσου - Ψαλλίδα Γεωργία

Ο Σύλλογός μας αισθάνεται την ανάγκη να ζητήσει συγνώμη από τις παραπάνω συγχωριανές μας, επειδή δεν μπόρεσε ν’ ανταποκριθεί στις υποχρεώσεις του, και για τα όποια λάθη έγιναν στην απονομή των δώρων. Πάντως θα φροντίσου-με στο μέλλον να είμαστε περισσότερο προσεκτικοί στα θέματα που αφορούν το διαγωνισμό πίτας και ζυμωτού ψωμιού, καθόσον στο διαγωνισμό αυτό στη-ρίζονται, λόγω της πανελλήνιας πρωτοτυπίας και του γενικότερου ενδιαφέρο-ντός του, όλες οι εκδηλώσεις του χωριού μας. Γι’ αυτό όχι μόνο ο Σύλλογος και οι γυναίκες του χωριού μας, αλλά και άλλοι συγχωριανοί μας πρέπει να βοη-θούν για την όσο το δυνατόν καλύτερη οργάνωση της εκδήλωσης αυτής. Τα λί-γα δώρα (ένα πάπλωμα, οκτώ πετσέτες και τέσσερα ημιδιπλα σεντόνια) που μας έστειλε από την Αμερική ο συγχωριανός μας Κώστας Καρατσαλής, δεν ή-ταν δυνατό να καλύψουν όλες τις ανάγκες των εκδηλώσεών του. Επίσης οι δια-φημιστικές μπλούζες (συνολικά 100), προσφορά του Γιώργου Δραγούνη, δεν έ-φθασαν για όλα τα παιδιά και ούτε για όλες τις γυναίκες, ίσως συμπληρωθούν με κάποιες άλλες για όσες γυναίκες δεν πήραν.

Η παραδοσιακή φασολάδα έγινε από τον μπαρμπα-Γιάννη Μπουλούζο, το ένα καζάνι, και από τη Δήμητρα Ματσούκα το άλλο. Στρώθηκαν τραπέζια στην πλα-τεία και στις ταβέρνες της Παρασκευής Μπουλούζου και της Νίκης Καρανού-τσου και όλα έγιναν θαυμάσια. Στην εκδήλωση αυτή υπήρξε σχεδόν καθολική συμμετοχή των κατοίκων, που έδειξαν ότι οι εκδηλώσεις είναι αναγκαίες για το χωριό μας και ότι και στις δύσκολες μέρες πρέπει να στηρίζονται από όλους. Το απόγευμα συνεχίσθηκαν οι εκδηλώσεις στο γήπεδο. Όμως δεν έγινε ο α-γώνας φουστανελοφόρων, επειδή δεν υπάρχουν φουσανέλες. Οι φουσανέ-λες του χορευτικού ήταν αδύνατο να χρησιμοποιηθούν, λόγω του κινδύνου να λερωθούν λόγω και της βροχής, και φυσικά δεν ήταν δυνατό να πιλυθούν και να ετοιμαστούν για το άλλο βράδυ. Αυτό είναι ένα πρόβλημα και ο Σύλλογός μας σκέφτεται να το λύσει με την προμήθεια άλλων φουσανέλων, ίσως μεταχειρι-σμένων, που θα εξυπηρετούν μόνο τον αγώνα αυτό. Ελπίζουμε να βρούμε το εί-δος που θέλουμε και τα χρήματα για να τις αγοράσουμε.

Επίσης δεν έγινε και ο αγώνας παλαιμάχων μικτής Καϊτσας - Περιβολίου με την Ομβριακή.

Λόγω των καιρικών συνθηκών δεν ήρθε η Ομβριακή, παρότι το απόγευμα του Σαββάτου είχε θαυμάσιο καιρό. Αλλά και πολλοί δικοί μας παλαίμαχοι ποδο-σφαιριστές δεν έδειξαν το ανάλογο ενδιαφέρον και προτίμησαν κάτι άλλο...

Πάντως έγινε φιλικός αγώνας νέων και παλαιμάχων και σκόρπισε το κέφι και το γέλιο στους θεατές, που ήταν αρκετοί.

Εκείνο όμως που σημείωσε εξαιρετική επιτυχία ήταν ο αγώνας άρσης βαρών με το «δοκίμι». Πάρα πολλοί νέοι δοκίμασαν τη δύναμή τους. Και αυτή τη φορά τα κατάφεραν. Δύο ερασιτέχνες αρσιβαρίστες δυνατοί στην ψυχή και στα μπράτσα κατόρθωσαν να σηκώσουν το «δοκίμι» για πρώτη φορά στη νεότερη ιστορία του χωριού μας. Αυτοί είναι οι: 1) Βασίλης Αποστ. Αγγέλης ετών 28, από την Κτιμέ-νη και 2) Μανώλης Μεταξάκης, ετών 31 από Ηράκλειο Κρήτης.

Σημειώνουμε εδώ ότι υπήρξαν άλλοι δύο συγχωριανοί μας που τα παλιά χρόνια σήκωσαν το «δοκίμι» όμως αυτό είναι γνωστό σε μας από την παράδοση, χω-ρίς να είναι απόλυτα τεκμηριωμένο.

Το βράδυ το ΔΗ.Π.Ε.ΘΕ Ρούμελης έδωσε την προγραμματισμένη παράσταση με την κεφάτη κωμωδία «το φόριο του Λεβάντε». Η πλατεία γέμισε ασφυκτικά α-πό θεατές, οι οποίοι χειροκρότησαν με θέρμη τους ηθοποιούς που έδωσαν την ψυχή τους για ν’ αποδώσουν και ν’ ανταποκριθούν στις απαιτήσεις των θεατών. Η εφημερίδα μας εκφράζει την ευαρέσκειά της στο Δ/ντή του ΔΗ.Π.Ε.ΘΕ. Ρού-μελης κ. Μητσάκη, στον εκπρόσωπο του Δήμου Λαμίας κ. Τσιπούρα, στον πρω-ταγωνιστή Ζαχαρία Ρόχα και σ’ όλους τους ηθοποιούς.

Την Κυριακή 11.8.1996 συνεχίσθηκαν οι πολιτιστικές εκδηλώσεις στην πλατεία του χωριού μας, την οποία κατέκλυσε πλήθος συγχωριανών μας και φίλοι του χωριού μας. Ο χώρος της πλατείας δεν είναι δυνατό να χωρέσει όλο τον κόσμο μια τέτοια μέρα με τόσα ενδιαφέροντα πράγματα. Γι’ αυτό πρέπει να βρεθεί άλ-λος χώρος για την εκδήλωση αυτή της Κυριακής. Δεν πρέπει ο κόσμος να φεύ-γει επειδή δεν βρίσκει τραπέζι και καρέκλες να καθίσει. Φέτος εξαντλήθηκαν τα πάντα, και τα τραπέζια και οι καρέκλες και ο χώρος της πλατείας. Και ακόμη ε-ξαντλήθηκαν απ’ όλα τα μαγαζιά και από το Σύλλογο τα ψηττά και τα παντός εί-δους φαγητά και πολλοί όχι μόνο δεν βρήκαν να καθίσουν αλλά, δεν βρήκαν ού-τε ένα μεζέ να πιούν ένα κρασί.

Πολλή ώρα κράτησαν τα χορευτικά συγκροτήματα του χωριού μας, τα οποία παρουσίασαν χορούς απ’ όλη την Ελλάδα και σκόρπισαν το κέφι στους παρευ-ρισκομένους. Στη συνέχεια απηύθυνε χαιρετισμό ο πρόεδρος της Κοινότητας Γιώργος Παπακωνσταντίνου, ο οποίος ευχαρίστησε τον Γιάννη και τη Στέλλα Δραγούνη για τη προσφορά τους.

Μετά το λόγο πήρε ο πρόεδρος του συλλόγου μας Τάκης Παπαδοκοτσώλης, ο οποίος είπε:

«Αγαπητοί συγχωριανοί και φίλοι

Σας καλωσορίζω εκ μέρους των άξιων συνεργατών μου μελών του Δ.Σ. του Συλλόγου των Απανταχού Καϊτσιωτών, και σας εύχομαι καλή διασκέδαση. Σήμερα είναι μια ιστορική μέρα για το χωριό μας. Σήμερα το πρωί εγκαινιάσθη-κε το καινούριο καμπαναριό που έγινε με σχέδιο και δαπάνη του Γιάννη και της Στέλλας Δραγούνη.

Το έργο αυτό όπως το βλέπετε όλοι είναι ένα κομψοτέχνημα, ένα κόσμημα της εκκλησίας του Αγίου Νικολάου και του χωριού μας.

Είναι το σημείο αναφοράς, το σήμα κατατεθέν για το χωριό μας. Ένα έργο τέ-χνης για να καυχήμαστε όλοι γι’ αυτό και για το χωριό μας. Αυτό βέβαια δεν θα είναι το τελευταίο. Πιστεύω ότι η προσπάθεια που άρχισε από το Σύλλογό μας το 1989, θα συνεχισθεί προς κάθε κατεύθυνση. Τα οποιαδήποτε εμπόδια δεν μας στεναχωρούν, δεν μας προβληματίζουν. Είμαστε αποφασισμένοι να προ-χωρήσουμε με κάθε θυσία.

Το 1989 το τότε Δ.Σ. του Συλλόγου αποφάσισε τη διοργάνωση των πρώτων πο-λιτιστικών εκδηλώσεων στην προσπάθειά του να κάνει κάτι για να σταματήσει η κατηφόρα και η μιζέρια που είχε πάρει το χωριό μας. Εκείνες οι πολιτιστικές εκ-δηλώσεις έφεραν τα σημερινά αποτελέσματα.

Απευθυνθήκαμε στους συγχωριανούς μας να μας βοηθήσουν και μας βοήθη-σαν με πρώτους τους Γιάννη Δραγούνη, Στέλιο Χατζηαργύρη, Θανάση Δρα-γούνη, Βασίλη Κουτρούμπα και βέβαια να μην ξεχνάμε τον αείμνηστο Γιώργο Λευτεριά. Αλλά και άλλοι συγχωριανοί μας, άλλοι περισσότερο και άλλοι λιγό-τερο μας βοήθησαν.

Ο Γιάννης Δραγούνης που είναι ο πρώτος των πρώτων έφθασε στα σημερινά ε-γκαίνια αφού προηγήθηκαν άλλα έργα, όπως το χορευτικό, οι στολές, τα βρα-βεία, το παυσίλυπο, η εκτύπωση της εφημερίδας, και πολλά άλλα.

Γι’ αυτό αισθανόμαι ευγνωμοσύνη και υποκλίνομαι με σεβασμό στο πρόσωπό του. Του αξίζει λοιπόν κάθε τιμή. Το Δ.Σ. του Συλλόγου μας, σε έκτακτη συνε-δρίαση, αποφάσισε να προτείνει απόψε να κηρυχθεί ο ΓΙΑΝΝΗΣ ΔΡΑΓΟΥΝΗΣ ΕΥΕΡΓΕΤΗΣ του χωριού μας.

(Την παραπάνω πρόταση αποδέχθηκαν όλοι οι παρευρισκόμενοι με παρατετα-μένα χειροκροτήματα).

Αυτό σημαίνει, συνέχισε ο πρόεδρος του Συλλόγου, την καθολική αποδοχή της απόφασης του Δ.Σ.

Η πρόταση αυτή απευθύνεται και προς το κοινοτικό Συμβούλιο για να πάρει κι αυτό την απόφασή του. Για την επιτυχία των εκδηλώσεων δεν χρειάζεται να σας πω τίποτε. Αυτή ξεπέρασε κάθε προηγούμενο.

Αυτή την ώρα κάνω έκκληση σ’ όλους να μη μας αρνούνται τη συμμετοχή. Δεν έχουμε προηγούμενα με κανένα. Όλοι μαζί ενωμένοι θα φτιάξουμε την Καϊτσα το φάρο της περιοχής.

Θέλω όμως ν’ αναφέρω τη μεγάλη επιτυχία του Βασίλη Αγγέλη, από τη Δρανί-στα, που σήκωσε το «δοκίμι». Είναι ο πρώτος στη νεότερη ιστορία του χωριού μας. Θέλω όμως, τιμώντας τις ενέργειες πολλών συγχωριανών μας, ν’ αναφέ-ρω τις προσφορές τους, που αποτελούν σημαντική βοήθεια για το χωριό μας και εντάσσονται στο γενικό πλαίσιο της προσπάθειας όλων των συγχωριανών μας για μια καλύτερη Καϊτσα.

Η προσφορά, του Κώστα και του Σωτήρη Καρατσαλή, του κτήματος στην Αγία Παρασκευή για έργα από το Σύλλογό μας (γήπεδο βόλει - μπάσκετ - πάρκινγκ). Επίσης η αποστολή κάποιων δώρων για τις γυναίκες του διαγωνισμού πίτας.

Η προσφορά του Θανάση Μαλάμου, του κτήματος στην Αγία Παρασκευή, για τον ίδιο σκοπό.

Η προσφορά του Κώστα Σανίδα για να κατασκευασθούν καινούρια πλακάκια στην Αγία Παρασκευή.

Η προσφορά της Ελένης Θωμά Παπαδοκοτσώλη για μια στολή της Αγίας Τρά-πεζας της Αγίας Παρασκευής.

Η προσφορά από τον Τάκη Στάικο για σκακιέρες που δεν έχουν, στην Κίνηση Νέων.

Η προσφορά από τον Σωτήρη Βλαχάκη οικοπέδου για την επέκταση του Κοινο-τικού Νεκροταφείου, και τέλος η εκφρασθείσα διάθεση του Στέλιου Χατζηαρ-γύρη να προσφέρει ένα απορριμματοφόρο στην Κοινότητα, αρκεί να υπάρξει ο-δηγός να τ’ αναλάβει.

Η προσφορά αυτή προκάλεσε αίσθηση και ίσως ανακούφιση για το μεγάλο πρό-βλημα των σκουπιδιών, και αμέσως ο Φώτης Δασκαλόπουλος δήλωσε ότι ανα-λαμβάνει αυτός ως οδηγός χωρίς αμοιβή, αρκεί να βρεθούν δύο εργάτες.

Η εφημερίδα μας πιστεύει ότι υπάρχει λύση στο θέμα του οδηγού και των ερ-γατών και ακόμη υπάρχει η λύση της μετοχής στον Ενιαίο Σύνδεσμο Δομοκού. Γι’ αυτό αναμένει την υλοποίηση της διάθεσης προσφοράς από τον συγχωρια-νό Στέλιο Χατζηαργύρη. Στο σημείο αυτό ο πρόεδρος του Συλλόγου αφού ευχαρίστησε όλους όσους έκαναν προσφορές, και όλους τους συγχωριανούς για τη συμμετοχή τους, έδωσε το λόγο στον παπα-Δημήτρη Χαϊνή, ο οποίος με πλήρη ενθουσιασμό ευχαρίστησε τον Γιάννη και τη Στέλλα Δραγούνη, όλους ό-σους έκαναν προσφορές και όλους τους συγχωριανούς ευχόμενος να πάνε ό-λα καλά».

Στη συνέχεια έγινε η απονομή του Δραγούνειου και του Ελευθέριου Βραβείου. Το Δραγούνειο Βραβείο παρέλαβαν από τον ίδιο τον δωρητή Γιάννη Δραγούνη δώδεκα νέοι συγχωριανοί μας (11 νεοεισαχθέντες στα Α.Ε.Ι. και Τ.Ε.Ι. με επιτα-γή 50.000 δρχ. και ένας πτυχιούχος, ο πρώτος σε βαθμό, με επιταγή 100.000 δρχ.).

Οι βραβευθέντες νέοι είναι:

- Αντωνούλας Παναγιώτης του Ιωαν., στη Σχολή Ικάρων.
- Κολοκυθά Ελπίδα, στο τμήμα χημ. μηχ. Πολυτεχνείου Πατρών.
- Μόσχου Ευθυμία του Σπ., στο τμήμα Μαθηματικών Ιωαννίνων.
- Παπαδοκοτσώλης Γεώργιος του Θωμά, στο Φυσικό Τμήμα Αθηνών.
- Πατρίδας Αθαν. του Χαρίλ., στη Δασολογία Θεσ/νίκης.
- Τριανταφύλλου Λάμπρος του Βασ., στο Πολυτεχνείο Κρήτης.
- Τσιάγκας Ιωάννης του Αντων., στο Χημικό Αθηνών.
- Τσιάγκα Κων/ντίνα - Μαριάνθη του Κλεάνθη, στη Φιλοσοφική Κρήτης.
- Φωτοπούλου Άννα του Δημ., στη Σχολή Θεάτρου.
- Φωτοπούλου Στέλλα του Βασ., στο Τμήμα Ηλεκτρολογίας ΤΕΙ Κοζάνης.
- Χατζηαργύρης Αθαν. του Θεοδ., στη Βιομηχανική Πειραιώς.
- Δελής Αθανάσιος του Ελευθ., πτυχιούχος της Στρατιωτικής Σχολής Θεσ/νί-κης με βαθμό 7,78.

Το πρώτο Ελευθέριο Βραβείο παρέδωσε ο πρόεδρος της Κοινότητας στη Δρα-γούνη Βασιλική του Κων., πτυχιούχο του Τμήματος Αγγλικής Γλώσσας και Φι-λοσοφίας Αθηνών, με βαθμό 7,03. Το δεύτερο Ελευθέριο Βραβείο παρέδωσε ο παπα-Δημήτρης Χαϊνής στο Βαγγέλη Βασ. Ψαλλίδα, πτυχιούχο της Φιλοσο-φικής Αθηνών, με βαθμό 6,68.

Το τρίτο παρέλαβε η Ιωάννα Κουλούρη του Γεωργίου, πτυχιούχος Τ.Ε.Φ.Α.Α Α-θηνών με βαθμό 6,64 και το τέταρτο η Λίτσα Ξενιώτη του Κων/νου, πτυχιούχος της Φιλοσοφικής Σχολής Ιωαννίνων με βαθμό 6,48.

Όλα τα Ελευθέρια βραβεία συνοδεύονταν με το ποσό των 50.000 δρχ.

Μετά την παράδοση του Δραγούνειου και Ελευθέριου Βραβείου ο πρόεδρος του Συλλόγου μας αναφέρθηκε στη μεγάλη προσφορά των Στέλιου Χατζηαρ-γύρη, Γιώργου Δραγούνη, Βασίλη Κουτρούμπα και Θανάση Δραγούνη για την κατασκευή των αναμεταδοτών.

Επίσης αναφέρθηκε ιδιαίτερα, αφού ζήτησε συγνώμη για την παράλειψη, στη μεγάλη προσφορά του Γιώργου Κόρδη και των συνεργατών του για την Αγιο-γράφηση της Αγίας Παρασκευής και συνέστησε σ’ όσους δεν είχαν επισκεφθεί τελευταία την Αγία Παρασκευή και δεν είχαν δει την Αγιογράφηση, να φροντί-σουν να πάνε για να θαυμάσουν το μέγα έργο της Αγιογράφησης της Αγίας Πα-ρασκευής.

Στη συνέχεια ο πρόεδρος του Συλλόγου μας παρέδωσε τέσσερα (4) Ασφαλι-στήρια Συμβόλαια της Εθνικής Ασφαλιστικής σε ισάριθμες πολύτεκνες οικογέ-νιες του χωριού μας, στο όνομα του μικρότερου παιδιού τους. Τα συμβόλαια αυτά είναι προσφορά για δύο χρόνια της φίλης του Συλλόγου μας Αναστασίας Σταματάκου, Ασφαλιστριάς της Εθνικής Ασφαλιστικής, και του Συλλόγου μας. Τα συμβόλαια παρέλαβαν οι: Νίκος Θανασιάς, Κώστας Ζαβός, Αργύρης Καρα-μέρης και Κώστας Χριστόπουλος. Στη συνέχεια έγινε η κλήρωση των δώρων στις γυναίκες του διαγωνισμού πίτας και ζυμωτού ψωμιού, και η βραδιά συνε-χίσθηκε με δημοτικά τραγούδια και χορό για όλους και επεκράτησε κέφι και χα-ρά μέχρι τις πρωινές ώρες. Η δημοτική ορχήστρα δεν ικανοποίησε απόλυτα, παρὰ τις φιλότιμες προσπάθειες του συγχωριανού μας Χρήστου Καλτσά. Πάντως τέλος καλό, όλα καλά, και του χρόνου καλύτερα.

Συνέχεια απο την σελ. 5

ταίμπρας είναι σε θέση να φτιάξει ο-ποιοδήποτε οικοδόμημα. Έχει υπομο-νή, γνωρίζει άριστα αυτό που θέλει και βέβαια τον βοήθησε και ο Άγιος Νικό-λαος.

Το ύψος του είναι 22 μέτρα. Είναι ένα καλλιπές κτίσμα το καλύτερο που υ-πάρχει σε πολλές μητροπόλεις της Ελλάδας. Αυτό λοιπόν το ωραίο έργο λένε πολλοί ότι δεν δένει με το περι-βάλλον. Αυτό το ξέρω πολύ καλά. Εγώ πήρα την απόφαση να μη δένει με τί-ποτε. Να είναι κάτι το ξεχωριστό. Κα επειδή δεν ήταν δυνατό να δεχτώ να δένει με τις κακοτεχνίες του περιβάλ-λοντος, γι’ αυτό θα χρειασθεί στο μέλ-λον να δέσει το περιβάλλον με το κα-μπαναριό.

Αυτό το καμπαναριό τιμά τον Άγιο Νι-κόλαο, όπως τον τιμούμε όλοι κι εγώ και η σύζυγός μου Στέλλα, και προορί-ζεται να είναι το σημείο αναφοράς για το χωριό μας. Προ διетίας, όπως είπε και ο παπα-Δημήτρης, τον οποίο τιμώ για την παρρησία που έδειξε σαν ιε-ρωμένος και καυτηρίασε τους επικρι-τές, όποιοι κι αν είναι, εγώ είχα δηλώ-σει στην εφημερίδα του χωριού μας την Καϊτσα ότι «υιοθετώ το χωριό μου». Αυτό φαινόταν σαν λόγος κενός όμως εγώ το εννοούσα. Ξεκίνησα από την Αγία Παρασκευή, «Το Παυσίλυπο», ανέλαβα το βραβείο το οποίο φέτος μπαίνει στον 7ο χρόνο, και έφτασα στο καμπαναριό. Το μέλλον δεν ξέρω τι μας επιφυλάσσει. Ας ευχόμαστε να εί-μαστε καλά υπό τη σκέπη του Αγίου Νικολάου όπως είμασταν μικρά παιδιά και μας είχαν οι μανάδες μας, όταν την εποχή εκείνη η μικρή καμπανούλα μας νανούριζε, μας γλύκαινε τη ζωή. Μπο-ρώ όμως να πω ότι της έχω και λίγο ά-χτι. Τότε η Ανάσταση γινόταν όχι όπως τώρα στις 12 η ώρα και όλοι τρέχουμε για τη μαγειρίτσα, αλλά στις 3 το πρωί. Η μάνα μας μας νήστευε 50 μέρες για να κοινωνήσουμε και μας έβαζε για ύ-πνο νωρίς, όμως αυτή η καμπανούλα όταν κτυπούσε την Ανάσταση και μας ξυπνούσε η μάνα μας, τον ήχο αυτό της καμπάνας δεν πρόκειται να τον ξε-χάσω ποτέ.

Οι καμπάνες του καινούριου καμπανα-ριού, έχουν βάρος 150 Kgr., 220 Kgr και 300 Kgr και είναι συντονισμένες να κτυπούν μελωδικά.

Το ρολόι είναι μεγάλης ακρίβειας. Συν-δέεται με δορυφόρο με πόλη της Γερ-μανίας και το λάθος είναι ένα δέκατο του δευτερολέπτου στο άπειρο, το ο-ποίο όμως και πάλι υπάρχει μηχανι-σμός που το επαναφέρει στην ακριβή ώρα ακόμη και μετά από διακοπή ρεύ-ματος.

Μπορούν συνεπώς από το Γκρίνουιτς να πάρουν τον παπα-Δημήτρη να τους πει την ακριβή ώρα.

Οι δείκτες είναι δυνατόι και ο καθένας κρατάει 60 κιλά βάρος, γι’ αυτό δεν κινδυνεύουν ούτε από χιόνια ούτε από κρίσταλλα. Εγώ είπα να ρυθμιστεί το κτύπημα της ώρας όπως στο ρολόι της Λαμίας. Όμως αν ενοχλή εγώ θα το παρακολουθήσω και θ’ αποφασίσω. Αυτή τη στιγμή βρίσκομαι στην ευχάρι-στη θέση να εγκαινιάσω το καινούριο καμπαναριό. Και επειδή δεν είναι δυ-νατό να κοπεί κορδέλα, γι’ αυτό θα πάει η σύζυγός μου Στέλλα για να πα-τήρει το κουμπί στο κουμπιότερ για ν’ αρχίσει να λειτουργεί».

Πράγματι η Στέλλα Δραγούνη αφού πάτησε το κουμπί άρχισαν να κτυπούν οι καμπάνες χαρμόσυνα και ο κόσμος έσπευσε να συχαρεί τον Γιάννη και τη Στέλλα Δραγούνη. Ήταν όλο το χωριό. Η απουσία ελάχιστων ούτε που έγινε αισθητή. Ήταν και πολλοί φίλοι του Συλλόγου μας, όπως ο Γιάννης Μπά-κος, πρόεδρος του Συλλόγου Ιωαννι-νών, ο Στέφανος Τολιόπουλος από την Άνω Αγόριανη, ο Δημήτρης Ρούσος α-πό την Αθήνα, ο Ανδρέας Κωστούκης από το Περιβόλι και άλλοι.

Μετά το τέλος της διαδικασίας των ε-γκαινίων το Εκκλησιαστικό Συμβούλιο παρέθεσε γεύμα στην οικογένεια του Γιάννη Δραγούνη, στο «ΠΑΥΣΙΛΥΠΟ» της Αγίας Παρασκευής.

Η ΣΤΗΛΗ ΤΟΥ ΙΣΤΟΡΙΚΟΥ

ΣΟΒΑΡΕΣ ΕΝΔΕΙΞΕΙΣ ΟΤΙ Η ΚΑΪΤΣΑ ΥΠΗΡΧΕ ΠΟΛΥ ΠΡΙΝ ΑΠΟ ΤΗΝ ΤΟΥΡΚΟΚΡΑΤΙΑ

Ύστερα από όσα αναφέραμε στο προηγούμενο φύλλο της εφημερίδας μας για την οικονομική συμβολή των 105 Καϊτσιωτών στον έρανο για την επισκευή του μοναστηριού της Ρεντίνας κατά το έτος 1640 πιστεύουμε πως έγινε κατανοητό ότι η Καϊτσα τον καιρό εκείνο ήταν ένα κεφαλοχώρι και ότι η αρχή της χάνεται στα βάθη του παρελθόντος πολύ πριν από την Τουρκοκρατία. Πολλοί είναι οι λόγοι που συνηγορούν στην άποψη αυτή πέραν εκείνων που αναφέραμε στο περασμένο φύλλο. Καταρχήν, για να είναι στα 1640 η Καϊτσα ένα τόσο μεγάλο χωριό και σε μια οπωσδήποτε καλή οικονομική κατάσταση, αυτή θα έπρεπε να είχε κατοικηθεί πολύ πριν από την οριστική υποδούλωση της Θεσσαλίας στους Τούρκους (1425) αφού οι Τούρκοι δεν διέκειντο ευνοϊκά για την ίδρυση χωριού από υποδούλους και μάλιστα χριστιανούς σε κεντρική περιοχή και ειδικά δίπλα σε ένα τούρκικο χωριό, όπως ήταν η Ντραμουχανή (Νταμούρ-χάνι) και τα τούρκικα βοϊδολίβαδα στο Δερελί. Την άποψη αυτή ενισχύει και το γεγονός ότι η Καϊτσα για να βρίσκεται στα 1640 σε μια τέτοια κοινωνική και θρησκευτική ακμή θα έπρεπε να έχει μια μακρά παράδοση και ένα κύρος οφειλόμενο στη μακρά ιστορία του. Επαναλαμβάνουμε ότι είχε τότε τρεις ή τέσσερις ιερείς, τον Μέξια, τον Νικολάου, τον Συρόπουλο και πιθανώς και τον παπα-Νεόφυτο, όπως αναφέρει το χειρόγραφο. Αν δεν ήταν μεγάλο, τι να τους έκανε τους 3 ή 4 ιερείς και πώς θα τους συντηρούσε, αφού αυτοί ζούσαν από εισφορές των κατοίκων; Το γεγονός επίσης ότι βρέθηκαν 105 Καϊτσιώτες, (άνδρες, γυναίκες και ακόμη, νέοι πρόθυμοι και σε θέση οικονομική να προσφέρουν ένα ποσό 35.000 γρόσια για ανοικοδόμηση ενός μακρινού μοναστηριού άλλου χωριού, (της Ρεντίνας), δηλώνει ότι το χωριό τότε ήταν και μεγάλο και εδραιωμένο από παλιά. Για λεπτομερέστερη πληροφόρηση λέμε ότι αναφέρονται στον κατάλογο 50 κάτοικοι που προσέφεραν από 300 γρόσια καθένας, 15 από 600, άλλοι 7 από 900, δύο κάτοικοι προσέφεραν από 1.000 γρόσια καθένας και κάποιος άλλος προσέφερε 3.000 γρόσια. Μια τρίτη συνηγορία υπέρ της απόψεώς μας είναι ότι η Καϊτσα αναφέρεται ισότιμα μεταξύ των 22 χωριών της επαρχίας Δομοκού (όλα ανήκαν στην επισκοπή Θαυμακού), όπου έγινε ο έρανος, σαν ένα κεφαλοχώρι των αρχών του 17ου αιώνα. Αναφέρουμε τα ονόματα των χωριών εκείνων: 1) Αβαρνίτζα (Μελιταία), 2) Βελεσιώτες, 3) Γόργιανη (Αγόριανη), 4) Γούρα (Ανάβρα), 5) Δομοκός (αναφέρεται ως Κάστρων Δομηκός), 6) Δραμάλα (σημ. Μακρολίβαδο), 7) Ζαπάντι (δίπλα στον Αϊ-Γιώργη Ξυνιάδος), 8) Καϊτζα (σημ. Μακρυρράχη), 9) Κρούμας (άγνωστο σήμερα), 10) Λήφακας (Αλίφακα, σημ. Καρυές), 11) Λευθεροχώρι (αμφίβολη τοποθέτηση), 12) Μηλιά (απροσδιόριστο ακόμη), 13) Μπουρνάρδου (επίσης απροσδιόριστος οικισμός), 14) Οζερος (Νεζερός, σημ. Αγ. Στέφανος), 15) Ομβριακή, 16) Παλαμά (Μι-

κρός Παλαμάς), 17) Σκαρμιτζά (νυν Θαυμακός), 18) Σμοκοβάκι (αμφίβολος ο εντοπισμός του), 19) Ταουκλί (Νταουκλί, σημ. Ξυνιάδα), 20) Τερβένι (Ντερβένι, σημ. Καλαμάκι), 21) Τζερνουβίτζα (σημ. Πάλιοκερασιά Λαμίας) και 22) Τζέρνα, μεταξύ Δομοκού, Ομβριακής και Άνω Αγόριανης. Δεν ήταν, λοιπόν, δυνατόν η Καϊτσα της εποχής εκείνης να βρίσκεται σε διαφορετική μοίρα από όλα αυτά τα χωριά, μερικά των οποίων δεν προσδιορίζεται η θέση τους. Οι κάτοικοι όλων αυτών των χωριών ήταν αυτόχθονες, γιατί αν κάποιο χωριό προέρχονταν από μετοίκηση οι άνθρωποί του θα συναντούσαν οικονομικές δυσκολίες, θα έβρισκαν εμπόδια από τους Τούρκους και δεν θα γίνονταν αποδεκτοί από τα άλλα χωριά. Ακόμη και στην εποχή μας δεν γίνονται αποδεκτές μετακινήσεις ολοκλήρων χωριών, όπως εσφαλμένα υποστηρίζουν κάποιοι για την Παλιοκαϊτσα. Άλλο βέβαια είναι το ζήτημα της μεταδημοτεύσεως μεμονωμένων ατόμων λόγω γάμου ή μεταδημοτεύσεως οικογενών δικομένων, που ήταν φυσικό να γίνονταν, και μάλιστα από φτωχοχώρια σε ευφορότερα χωριά. Όλα αυτά τα χωριά, ίσως και άλλα που δεν συμμετέσχον στον έρανο, ήταν οργανωμένες ενορίες, των οποίων την επίβλεψη είχε η Επισκοπή Θαυμακού, της οποίας επίσκοπος αναφέρεται ο Δαβίδ. Συνεπώς αν ένα χριστιανικό χωριό ήταν μετακινούμενο ή νεοίδρυτο, θα υπήρχε κάποιος δισταγμός στον έρανο για θρησκευτικούς σκοπούς. Υπάρχει όμως και ένας άλλος λόγος, που συνηγορεί υπέρ της απόψεως ότι η Καϊτσα ήταν χωριό με μακρά διάρκεια στο παρελθόν. Είναι ο λόγος ότι τα εκτεταμένα και ομαλά και μάλλον εύφορα εδάφη του χωριού, δεν ήταν δυνατό να έμεναν ακατοίκητα κατά το παρελθόν, αφού οι ανάγκες των τότε κατοίκων τους εξανάγκαζαν να δημιουργούν ακόμη και σε σάρες μερικά μέτρα καλλιεργήσιμης γης κάνοντας αντερίσματα με ξερολιθιές. Πώς, λοιπόν, θα έμεναν τα εύφορα εδάφη της Καϊτσας ακατοίκητα, για να τα επισημάνουν οι Σουλιώτες, όπως θέλουν μερικοί, και να κατοικήσουν; Πού βρέθηκαν τόσοι και πότε τόσο πλήθης Σουλιωτών να κατακτήσουν όλη την Ελλάδα; Αλλά και αν δημιουργείτο ένα καινούριο χωριό σε κάποια στιγμή στο παρελθόν, δεν θα έπρεπε να διασωθεί έστω και μια ονομασία των παλιότερων κατοίκων και του παλιότερου χωριού, όπως έγινε με τους Δόλοπες Αγγειάτες; Δεν απομένει, λοιπόν, παρά μόνον η άποψη ότι το χωριό αδιάκοπα διατηρούνταν στο μακρύ παρελθόν και το όνομα Καϊτσα ή Καϊτζα ή Καγιτζα, όπως το βρίσκομε σε παλιότερα γραπτά, δόθηκε σε πολύ παλιότερες εποχές. Το όνομα Καϊτσα, όσο και αν θέλουμε να το ετυμολογήσουμε κατά τον ένα ή τον άλλο τρόπον για οποιουδήποτε λόγους, ομοιάζει με τα διασωθέντα παραπλήσια (Καρδίτσα, Κοζίτσα, Πετινίτσα κ.λπ.), που κατά το λεξικό του Wasmer «Σλαβικά τοπωνύμια εν Ελλά-

Του ΔΗΜΗΤΡΗ Γ. ΚΟΥΤΡΟΥΜΠΑ Δρα Ιστορίας - Γεν. Επιθεωρητή Μ.Ε

δι» έλκουν την καταγωγή τους από τσοπάνηδες βορείων περιοχών που πλημμύρισαν για κάποια μικρά χρονικά διαστήματα τον ορεινό Ελλαδικό χώρο κατά τον 6ο και 7ο αιώνα, και ύστερα αφομοιώθηκαν απολύτως ή εκδιώχθηκαν. Εξάλλου η λέξη Καϊτσα, και Καϊτσιώτης υπάρχουν σε πολλά μέρη της Ελλάδας. Ποιός, λοιπόν, μπορεί να αποκλείσει ότι η ονομασία του χωριού ανάγεται στον 6ο ή 7ο αιώνα ή και παλιότερα; Ως τελευταία μαρτυρία υπέρ της παλαιότητας του χωριού και της ονομασίας του, πρέπει να θεωρηθούν τα υπολείμματα των θεμελίων και οι ονομασίες των ναών, που η ύπαρξή τους χάνεται στο παρελθόν. Όλοι γνωρίζουμε τις τοποθεσίες αυτές: του Αϊ-Λιά, του Αϊ-Θανάση, του Αϊ-Νικόλα, όπου υπήρχε και νεκροταφείο, του Αγ. Στεφάνου, του Αϊ-Δημήτρη, καθώς και των διατηρουμένων της Παναγίας, του Αϊ- Γεώργη, της Αγ. Παρασκευής, του Αγ. Παντελεήμονα. Επίσης η λειτουργία του Κεραμαριού στο Παλιόκαστρο, και το Νεκροταφείο που βρέθηκε μετά το 1950 δίπλα στην ανατολική πλευρά του σημερινού Αγ. Νικολάου με άγνωστη την εποχή της λειτουργίας του, το ίδιο μαρτυρεί. Και τέλος μια βασική μαρτυρία υπέρ της παλαιότητας του χωριού είναι τα θεμέλια του Αγ. Δημητρίου, που ήλθαν στο φως με τη διάνοιξη των θεμελίων του σημερινού ναού του Αγ. Δημητρίου από τον Ηγούμενο π. Ιάκωβο Κουτρούμπα (1967) στη Μακριά Ράχη, σε μια τοποθεσία ισοπεδωμένη από αιώνες και που εκ προφορικής παραδόσεως διασώζονταν η πληροφορία περί υπάρξεως εκεί ναού. Σπουδαίο στοιχείο αποτελεί και ο «θεμέλιος λίθος» του αρχαιοτάτου ναού του Αγ. Δημητρίου με σταυρό, όνομα κτήτορος: «Αδριανού πρεσβυτέρου»(!) και χρονολογία του 4ου αιώνα. Η πέτρα πρέπει να βρίσκεται εντοιχισμένη στη νότια πλευρά προς την κυρία είσοδο αν δεν την ερήμαξαν και αυτή οι αρχαιοκάπηλοι. Όλα, λοιπόν, όσα προαναφέρθηκαν, μαρτυρούν ότι το χωριό μας, η Καϊτσα (και από το 1928 μετονομασθείσα Μακρυρράχη), προ της μεταφοράς της από το Παλιόχωρι στη σημερινή θέση, είναι από τα παλιότερα χωριά και αποτελεί συνέχεια της κατοικήσεως των Δολόπων Αγγειατών στο περίφημο Παλιόκαστρο. Η ονομασία Καϊτσα ή Καϊτζα ή Καγιτζα πρέπει να δόθηκε περί τον 5ο ή 6ο αιώνα μ.Χ.

Ένας παραδοσιακός γάμος έγινε στο γειτονικό Περιβόλι στις 6.7.1996. Γαμπρός ο Θανάσης Στεφανής από την Ομβριακή. Η νύφη Σπυριδούλα Γεωργ. Ταίκα πριν μπει στο σπίτι της προσκυνάει με την «προβέντα» στο κεφάλι της. Στη συνέχεια την τεμάχισε και τη μοίρασε στους συμμετέχοντες στη γαμήλια τελετή συγγενείς, φίλους και συγχωριανούς της.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ ΝΕΑ ΤΟΥ ΧΩΡΙΟΥ ΜΑΣ

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ:

Η Ζωή συζ. Κων. Δ. Τσιάγκα γεννήσε στις 5.8.1996 το δεύτερο παιδί τους (αγοράκι). Η Μαρία συζ. Κλεάνθη Κ. Ψαλλίδα γεννήσε στις 14.8.96 το δεύτερο παιδί τους (κοριτσάκι). Η Θώμη Βασ. Φεράτη συζ. Βασ. Πάντου γεννήσε στις 30.8.96 το πρώτο παιδί τους (κοριτσάκι).

Να σας ζήσουν.

ΒΑΠΤΙΣΕΙΣ:

Ο Κώστας και η Ελένη Βασικώστα βάπτισαν στις 12.7.96 στον Άγιο Νικόλαο Μακρυρράχης το τρίτο παιδί τους και το ονόμασαν Γεώργιο - Αλέξανδρο. Ο Βαγγέλης και η Σούλα Γκαραβέλλα, βάπτισαν στις 20.7.96 στην Αγία Παρασκευή Μακρυρράχης το πρώτο παιδί τους και το ονόμασαν Ηλία. Ο Γιώργος και η Σούλα Αργύρη βάπτισαν στις 11.8.96 στον Άγιο Νικόλαο Μακρυρράχης το τρίτο παιδί τους και το ονόμασαν Βασιλεία. Ο Κλεάνθης και η Μαρία Ψαλλίδα, βάπτισαν το πρώτο παιδί τους στην Αγία Τριάδα Ν. Φιλαδέλφειας Αττικής και το ονόμασαν Θάλεια.

Να σας ζήσει το καινούριο όνομα.

ΑΡΡΑΒΩΝΕΣ:

Αμοιβαία υπόσχεση γάμου έδωσαν η Μαρία Δ. Παπαδοκοτσώλη και ο Ηλίας Θεοφ. Ορφανός από την Αθήνα στις 20.7.1996. Αμοιβαία υπόσχεση γάμου έδωσαν η Νατάσα Ν. Καλτσά και ο Παύλος Μιχ. Μπαλτσάκης από τα Χανιά στις 20.7.1996. Καλά στέφανα.

ΓΑΜΟΙ:

Έγιναν οι γάμοι της Ρούλας Γ. Τσιάκα από το Περιβόλι και του Θανάση Ηλ. Στεφανή από την Ομβριακή στον Άγιο Κων/νο Περιβολίου στις 6.7.1996. Έγιναν οι γάμοι του Απόστ. Ευαγ. Χατζηαργύρη και της Στεφανί Βouvier στον Ιερό Ναό Αγίας Μαρίνας στο 34ο χλμ. της Λεωφ. Σουνίου πριν το Λαγονήσι, στις 7.9.1996. Έγιναν οι γάμοι της Νάντιας Ιωαν. Γ. Κουτρούμπα και του Αθαν. Γ. Ανυφαντή στον Ι.Ν. Παμεγίστων Ταξιαρχών στη Χαλκίδα στις 7.9.1996.

Να ζήσετε ευτυχισμένοι.

ΘΑΝΑΤΟΙ:

Απεβίωσε στις 31.7.1996 και ετάφη στη Λαμία ο συγχωριανός μας Δημήτρ. Σπ. Σανίδας. Απεβίωσε στις 2.7.1996 και ετάφη στην Ξυνιάδα Δομοκού ο Απόστ. Ζαχαρίας, συζ. της Βούλας Γ. Κόκκινου ετών 74. Αυτοκτόνησε στη Λαμία ο Αθαν. Κ. Βασιλόπουλος, εγγονός της Φώτως Ηρ. Τσεκούρα, στις 5.7.1996, ετών 25. Απεβίωσε η Ελπινίκη Δημ. Κοψιαλιά στις 6.7.1996. Η κηδεία της έγινε στη Μακρυρράχη. Απεβίωσε ο Ευρυκλής Παν. Ψαλλίδας, ετών 77 στις 9.7.1996. Σκοτώθηκε από ανατροπή της μοτοσυκλέτας του ο Κων/νος Μπάρκας, γιος της Σοφίας Αθ. Καπάλα, ετών 34 στις 9.8.1996. Απεβίωσε την 1η Σεπτεμβρίου 1996 ο Χρήστος Τριαντόπουλος ετών 86. Η κηδεία του έγινε στη Μακρυρράχη.

Τα θερμά μας συλλυπητήρια.

ΜΝΗΜΟΣΥΝΟ

Με τη συμπλήρωση τριών χρόνων από το θάνατο του ευεργέτη Γιώργου Λευτεριά, με τη φροντίδα του Συλλόγου των Απανταχού Καϊτσιωτών Μακρυρράχης, εψάλη αρχιερατικό μνημόσυνο στον Άγιο Νικόλαο Μακρυρράχης και διαβάστηκε τρισάγιο στον τάφο του στις 11.8.1996, παρουσία του προέδρου του Συλλόγου, μελών του Δ.Σ. και πολλών συγχωριανών μας.

Έφυγε ο μαρμπα-Χρήστος Τριαντόπουλος. Ο νεαρός όπως τον λέγαμε πολλοί. Έφυγε, νικημένος από την επάρατη, την 1η Σεπτεμβρίου. Μας έλειψες φέτος και κόλλησε η παραδοσιακή φασολάδα, σαν δείγμα ότι κάτι δεν πήγαινε καλά. Θα σε θυμόμαστε πάντα για την καλοσύνη σου, για την προθυμία σου και για τη βοήθειά σου στο Σύλλογο, φτιάχνοντας κάθε χρόνο με πολλή τέχνη την παραδοσιακή φασολάδα. Ας είναι ελαφρό το χώμα της Μακρυάς Ράχης που σε σκέπασε.

Ο Γιώργος Κόρδης, η σύζυγός του, τα παιδιά του και οι άξιοι συνεργάτες του αγιογράφοι μπροστά στο θαύμα της Ανάστασης του Χριστού. Τη συνέχεια περιγράφει η Μαίρη Φωτοπούλου με την επιστολή της:

Ο κ. Κόρδης και οι συνεργάτες του αγιογραφώντας το εκκλησάκι της Αγίας Παρασκευής, κατάφεραν να κάνουν, αυτόν τον μικρό οίκο του Θεού, κάτι το μοναδικό.

Μπαίνοντας μέσα, ο κάθε επισκέπτης, νιώθει την δόξα του Θεού να τον περιτριγυρίζει.

Θα ήταν πέρα για πέρα άτυπο να κρίνω, εγώ, την εργασία του κ. Κόρδη. Ούτε οι γνώσεις μου ούτε η πείρα μου μου επιτρέπουν κάτι τέτοιο. Όμως, σαν απλός άνθρωπος, που αναζητά την αλήθεια, μέσα από το λόγο του Θεού, τολμώ και γράφω τα μηνύματα που με... βομβάρδισαν μόλις αντίκρισα την τοιχογραφία της «Ανάστασης».

Επιτρέψτε μου, καταρχήν, να ευχαριστήσω το Θεό, που μας χαρίζει ανθρώπους σαν τον κ. Κόρδη και την ομάδα των παιδιών που εργάστηκαν μαζί του. Ανθρώπους ικανούς να μεταδίδουν τα καλά νέα του Ευαγγελίου μέσα από την δουλειά τους. Ικανούς να μετατρέψουν έναν άψυχο τοίχο σε ζωντανό μάρτυρα της σωτηρίας κάθε ανθρώπου.

Κοιτάζοντας την τοιχογραφία είδα ν' ανοίγεται, σελίδα με σελίδα, ολόκληρη η Βίβλος. Τα συναισθήματα, ανέκφραστα! Τα μηνύματα, πάμπολλα! Το βλέμμα μου μαγνητίστηκε... και άρχισα να... διαβάζω.

Όλη η Ιστορία της Χριστιανοσύνης, εδώ, μπροστά μου, με κάθε λεπτομέρεια! Όλο το έργο της αγάπης του Δημιουργού εδώ! Μπροστά μου. Με καλεί! «Μη φοβάσαι, μόνο ανδρίζου. Γιατί εγώ νίκησα τον κόσμο. Ζω εγώ και συ θα ζήσεις!» ακούγεται νικηφόρα και γεμάτη παρρησία η φωνή του Εσταυρωμένου και Αναστημένου Ιησού.

«Ματαιότης ματαιοτήτων, τα πάντα ματαιότης» μας συμβουλεύει ο βασιλιάς Σολομώντας, από τα βάθη των αιώνων, στο βιβλίο των Παροιμιών, για να καταλήξει ότι, «Αρχή σοφίας ο φόβος του Κυρίου» και να μας οδηγήσει, μέσα από το χάρισμα της σοφίας του.

«Έλπιζε στον Κύριο με όλη σου την καρδιά, και μη επιστηρίζεσαι στη σύνεσή σου» σε όλους τους δρόμους σου γνώριζε αυτόν, και αυτός θα διευθετήσει τα διαβήματά σου» (Παρ. 3/5 - 6). Προβλέγοντας την Έλευση του Μεσσία υπόσχεται, εμπνεόμενος από το Άγιο Πνεύμα, «Μακάριος ο άνθρωπος, που θα με ακούσει, (λέει ο Θεός) αγρυπνώντας καθημερινά στις πύλες μου, περιμένοντας στους παραστάτες των θυρών» επειδή, όποιος βρει εμένα, θα βρει ζωή και θα πάρει χάρη από τον Κύριο» (Παρ. 8/34 - 35). Το ίδιο έκανε και κείνος, όπως μας δείχνει η εικόνα, στραμμένος προσβλέπει στο Σταυρό και την Ανάσταση του Κυρίου Ιησού Χριστού.

Την ίδια θέση έχει και ο χρισμένος από τον Θεό, μέσω του προφήτη Σαμουήλ, ο βασιλιάς Δαβίδ. Και αυτός μας καλεί, μέσα από το βιβλίο των Ψαλμών, στη ζωντανή ελπίδα «Κύριε, ο Κύριός μας, πόσο είναι θαυμαστό το όνομά σου σε ολόκληρη τη γη! Ο οποίος έβαλες τη δόξα σου πιο ψηλά από τους ουρανούς... τι είναι ο άνθρωπος, ώστε να

τον θυμάσαι; ή, ο γιος του ανθρώπου, ώστε να τον επισκέπτεσαι; (Ψαλ. 8/1, 4) και γεμάτος ευγνωμοσύνη, συνεχίζει «Ευλόγει, ω ψυχή μου, τον Κύριο και κάθε τι που είναι μέσα μου, το όνομά του το Άγιο. Ευλόγει, ω ψυχή μου, τον Κύριο, και μη ξεχνάς όλες τις ευεργεσίες του: αυτόν που συγχωρεί όλες τις ανομίες σου: αυτόν που γιατρεύει όλες τις αρρώστιες σου;» (Ψαλμ. 103/1 - 3). Και μαρτυρεί, μέσα από την πολυτάραχη ζωή του, «Γνωρίστε, ότι ο Κύριος είναι ο Θεός: αυτός μας έκανε και όχι εμείς: εμείς είμαστε λαός του και πρόβατα της βοσκής του» (Ψαλ. 100/3) και ότι «Οικτίρμονας και ελεήμονας είναι ο Κύριος, μακρόθυμος και πολυέλεος» (Ψαλ. 103/8).

Δίπλα του στέκεται ο άνθρωπος που επελέγη πριν από τη γέννησή του, από το Θεό, όπως είχε προφητεύσει ο Ησαΐας, που φώναζε από την έρημο της Ιουδαίας: «Ετοιμάστε τον δρόμο του Κυρίου, κάντε ίσια τα μονοπάτια του. Κάθε φαράγγι θα γεμίσει, και κάθε βουνό και λόφος θα ταπεινωθεί, και τα στρεβλά θα γίνουν ίσια, και οι τραχείς δρόμοι θα γίνουν ομαλοί. Και κάθε σάρκα θα δει το σωτήριο του Θεού» (Λουκά 3/4).

Και τώρα μπροστά στα μάτια μου, προβάλλει το σωτήριο έργο του Ιησού στο Σταυρό και η Νίκη Του επάνω στις δυνάμεις του σκότους και του θανάτου. Ο σκληρός Σταυρός υψώνεται μέχρι τον ουρανό καταγγέλλοντας το θάνατό Του. Σύμβολο τρομερού θανάτου και ντροπής, αλλά και σύμβολο της αγάπης του Θεού μέσω της θυσίας του Μονογενούς Του Υιού. Επειδή ο Θεός με τέτοιο τρόπο αγάπησε το κόσμο ώστε έδωσε τον Υιό του τον Μονογενή, για να μη χαθεί κάθε ένας που πιστεύει σ' αυτόν, αλλά να έχει αιώνια ζωή». (Ιωάννης 3/16).

Ο Ιησούς, με τέλεια υπακοή στο θέλημα του Ουράνιου Πατέρα Του, δέχθηκε να σταυρωθεί, να κατεβεί στον Άδη για να μεταφέρει και εκεί τα καλά νέα της σωτηρίας. Να συντρίψει την κεφαλή του όφως, να καταργήσει τον θάνατο και παίρνοντας τα κλειδιά του Άδου και του Θανάτου, να Αναστήσει φανερώνοντας τη Δύναμη του Θεού, σε αιώνια ζωή.

Η Ανάστασή Του χαρίζει την ελπίδα αιωνίας ζωής σε ζωντανούς και νεκρούς. Διακηρύττει τη Δικαιοσύνη του Θεού. Αποκαλύπτει την παρηγορία και ελπίδα για νικηφόρα ζωή σε κάθε μετανοημένο αμαρτωλό.

Η γλυκιά, γεμάτη ταπεινοφροσύνη και πραότητα μορφή του Ιησού γεμίζει την καρδιά αγαλλίαση. Καθώς απλώνει τα χέρια, γεμάτος καλοσύνη, προς τον Άδωμ και την Εύα, συγχωρώντας την αμαρτία, κάτω από το βλέμμα του δικαίου Άβελ, η ψυχή σκιρτά από χαρά. Χάρη και γνώση ότι, αυτός δεν θα πάψει ποτέ να εργάζεται για τη σωτηρία κάθε ψυχής. Ποτέ δεν κουράζεται να περιμένει καρτερικά έξω από την πόρτα της καρδιάς μας, να τον καλέσουμε να μπει μέσα. Ποτέ δε σταματά να μεσιτεύει για μας, μέσα από τις προσευχές μας, στον Ουράνιο Πατέρα, για να κερδίσει κάθε άνθρωπος μια θέση στην Βασιλεία των Ουρανών. Ο Ιησούς θέλει όλοι να είμαστε μαζί Του, στον τόπο που μας ετοίμασε, και να μη χαθεί κανείς. Τα πάντα είναι έτοιμα! Η επιλογή είναι δική μας.

ΑΝΑΜΝΗΣΕΙΣ ΑΠΟ ΤΟ ΧΘΕΣ

Στην πρώτη εικονίζονται από αριστερά όρθιοι: Γιώργος Μπίκας, Αλέκος Βλαχάκης, Θανάσης Στεφανής, καθιστός ο Γιάννης Δραγούνης. ΔΕΞΙΑ: Ο Γιάννης Δραγούνης σε ηλικία 22 ετών.

Όλοι οι αγιογράφοι σε μια ανάπαυλα από τη δουλειά τους φωτογραφίζονται στο «Παυσίλυπο» την ώρα του Δείπνου, προσφορά του Συλλό-

γου μας. Χρυσή δουλειά έκαναν τα χέρια τους και θα συνεχίσουν του χρόνου να συμπληρώσουν το ιερό και τις γνώσεις του ταβανιού της Εκκλησίας. Στη

...Στον αργαλειό να υφαίνει. Την εποχή που ο αργαλειός ήταν το εργαλείο της νοικοκυράς. Η μακαρίτισσα κυρα-Στυλιανή Ντζώμενα υφαίνει την προίκα για τα επτά (7) κορίτσια της.

Τα νιάτα της, η ομορφιά της, η καλοσύνη της για όλο τον κόσμο. Ποιος δεν τη θυμάται και δεν έχει να πει ένα καλό λόγο.

Η εφημερίδα μας δημοσιεύει τη φωτογραφία της σαν ένα μνημόσυνο στην καλοκάγαθη συγχωριανή μας.

Επίσκεψη - εκκλησιασμός στον Άγιο Γεώργιο. Μετά το τέλος της λειτουργίας μικροί και μεγάλοι καβάλα στα γαϊδουράκια και πεζοί παίρνουν το δρόμο της επιστροφής στο χωριό. Ο μπαρμπα-Νάσος Αργύρης επικεφαλής μεγάλης παρέας καμαρώνει ευτυχισμένος. Ίσως πολλοί ξαφνιαστούν βλέποντας τον εαυτό τους σε μια άλλη εκδοχή

φωτογραφία διακρίνεται ακόμη ο Τάκης Κόρδης και η σύζυγός του Κατίνα που ανέλαβαν και το βάρος της διατροφής όλες τις ημέρες, κυρίως το μεσημέρι. Η εφημερίδα μας ευχαριστεί τον συγχωριανό μας Γιώργο Κόρδη και τους συνεργάτες του αγιογράφους για τη μεγάλη προσφορά της Αγιογράφησης της Αγίας Παρασκευής. Επίσης ευχαριστεί το Εκκλησιαστικό Συμβούλιο, τον πρόεδρο της Κοινότητας Γιώργο Παπακωνσταντίνου και το Κ.Σ. Μακρυρράχης, τον πρόεδρο και το Κ.Σ. Κτιμένης, τον υπεύθυνο των Λουτρών Αντώνη Γκαμίτσιο, τον Τάκη και την Κατίνα Κόρδη, τους τεχνίτες Ηλία Παπαδοκοτσώλη, Μήτσο Τσεκούρα, Αθαν. Ρέπα, Δημήτριο Αραπάκο, Ανδρέα Τάτση και όλους όσοι με κάθε τρόπο συνέβαλαν στη μεγάλη επιτυχία της Αγιογράφησης της Αγίας Παρασκευής.

ΓΕΝΕΘΛΙΑ

Γιορτάζουμε και επισημαίνουμε την ηλικία της. Η «Καϊτσα» μας κλείνει με το 20ό φύλλο της πέντε χρόνια με ανελλιπή τρίμηνη έκδοση. Το πρώτο φύλλο της τυπώθηκε το Δεκέμβριο του 1991 με ύλη των μηνών Οκτωβρίου - Νοεμβρίου - Δεκεμβρίου. Το παρόν 20ό φύλλο κλείνει τον κύκλο της 5ετίας με τους μήνες Ιούλιο - Αύγουστο και Σεπτέμβριο. Η 5χρονη «Καϊτσα» μας είναι πολύ μεγάλη σε ηλικία. Άντεξε στο χρόνο και προχωράει. Προχωράει σύμφωνα με τις προδιαγραφές του 1ου φύλλου. Τιμάει τους αναγνώστες της κι εκείνοι την περιβάλλουν με ενδιαφέρον και αγάπη και της δίνουν κουράγιο να συνεχίσει και να πάει πιο πέρα. Η «Καϊτσα» μας είναι μικρή, μα όχι φλύαρη. Είναι φτωχή, μα όχι προκλητική. Είναι ταπεινή και όλοι τη διαβάζουν με την καρδιά τους. Είναι γνήσια, γι' αυτό όλοι την καλημερίζουν με ευγένεια. Είναι τόσο δική μας και παραδίδεται στην αγάπη και όχι στην κριτική. Διαβάζοντας σήμερα το 20ό φύλλο ύστερα από πέντε χρόνια διαπιστώνουμε ότι τις ίδιες προδιαγραφές τις εφαρμόσαμε ως τώρα σωστά και συνεχίζουμε χωρίς ν' αλλάξουμε, να προσθέσουμε ή ν' αφαιρέσουμε.

Το 20ό φύλλο, όπως και το 1ο, παραδίδεται με αγάπη στους αναγνώστες μας και μαζί σας ευχόμαστε να τα εκατοστήσει...

Τα γεγονότα του περασμένου τριμήνου είναι από τα πλέον σημαντικά. Τ' αφήνουμε να μιλήσουν μόνο τους στις σελίδες της «Καϊτσας» μας με φωτογραφίες.

ΚΑΪΤΣΑ

Τριμηνιαία Εφημερίδα
του Συλλόγου των Απανταχού
Καϊτισσιών

Υπεύθυνος Σύνταξης
Δημήτρης Παπαδοκοτσώλης

Συντακτική Επιτροπή
Κώστας Γ. Οικονόμου
Μαρία Φωτοπούλου
Δημήτρης Ακριδής

Διεύθυνση Πατησίων 4
Τηλέφωνο: 3819693
ΑΘΗΝΑ: Τ.Κ. 106 77

Το φύλλο αυτό επιμελήθηκε και
εκτυπώθηκε με προσφορά
του Γιάννη Δραγούνη